

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, свима. Извињавамо се што мало каснимо са почетком претреса, били су неки проблеми у режији, али је сада све у реду, бар нас тако људи уверавају. Надам се да ће тако и остати.

**Настављено 24.11.2004. године са почетком у 9,30 сати.**

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни: заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених, адвокати Даниловић, Баровић, Томић и Тодоровић, те Наташа Кандић, одсутни су адвокати Фрањићевић и Лозналијевић – Даниловић. Надаље су присутни браниоци оптужених, адвокати Петрушић, Заклан, Перковић, Вукотић, Перески, Калањ, Штрбац, Ђурђевић, Јелушић, Дозет, Бојков, Бељански, Мунижаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге Продановића нема?

БИЉАНА ШАШИЋ: Ако дозволите судија, ја сам Биљана Шашић из канцеларије адвоката Илије Радуловића данас за Горана Мугошу и мењаћемо колегу Славишу Продановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

БИЉАНА ШАШИЋ: Молим.

Одсутни су браниоци, адвокати Јеврић, Станић, Станојловић, те Илија Радуловић, Слободан Сташевић, као и Славиша Продановић, али ће и оптуженог Војновић Милана и оптуженог Мугоша Горана бранити присутни бранилац, адвокат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице, само још једном реците Ваше име?

БИЉАНА ШАШИЋ: Биљана Шашић из адвокатске канцеларије Радуловић Илије.

**Биљана Шашић из адвокатске канцеларије Илије Радуловића.**

БИЉАНА ШАШИЋ: По пуномоћју које се у списима налази. Хвала.

**Шашић, из адвокатске канцеларије Радуловић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу, јесте сагласни са овим?

**Оптужени исказује да је сагласан са тим да га брани бранилац Шашић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви оптужени присутни?

**Присутни су и сви оптужени.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо планирали сведоке Војновић Миодрага и Вукосављевић Драгог. Позовите ову двојицу, молим вас. Вукосављевић Драги, Ви сте? Војновић Миодраг, Милорад?

**Присутни су и сведоци Вукосављевић Драги и Војновић Милорад, па је сведок Војновић Милорад упућен у засебну просторију.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу, Вас ћемо саслушати нешто касније, прво ћемо чути сведока Вукосављевића, па ћу Вас замолити да сачекате у ходнику суда, док не дође ред на Ваше саслушање.

**Сведок Вукосављевић Драги:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукосављевићу, како је име Вашег оца?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Настас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настас? Ви сте по занимању?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Дипломирани инжињер организације рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите где?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У Рачи, Карађорђева 28.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Рача, крагујевачка?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте, Рача крагујевачка, али сада је Рача, 34200.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте и рођени 19?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: 47. године, 24. септембра.

**Са подацима чкао са записника од 24.06.2003. године, па упозорен и опоменут од стране председника већа, те уз подсећање на заклетву дату за сведока у поступку истраге, исказује:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукосављевићу, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти или знатној материјалној штети, или, пак, кривичном гоњењу. Све што Вам је познато о ономе о чему ћемо Вас ми питати овде, у овој судници, дужни сте да нам пренесете по Вашем сећању, наравно, ништа не смете да прећутите што знате. У

овом смислу, Ви сте својевремено у поступку истраге, прошле године ако се тога сећате у Окружном суду у Новом Саду саслушавани, положили заклетву за сведока, ја Вас само подсећам на ту заклетву и обавезе које сте тиме преузели. Господине Вукосављевићу, Ви сте дипломирани иницијер организације рада?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте, претпостављам, и резервни старешина у тада ЈНА, сада Војска Србије и Црне Горе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да, још сам резервни старешина, међутим скинут сам са ратног распореда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више и нисте, немате обавезе те врсте?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Чин је остао, све је остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нас занима новембар 1991. године, Вуковар, Ваша ангажовања, ако сам Вас добро схватио, Ви сте ангажовани били у 80. моторизованој крагујевачкој бригади?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако? Реците нам, када је та Ваша јединица дошла у рејон Вуковара, шта сте Ви били у јединици, који сте чин имали и које задатке, која задужења сте имали у јединици?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: 1991. године. 07. новембра када сам дошао на вуковарско ратиште, а и пре тога, био сам на дужности начелника органа безбедности 80. моторизоване бригаде, а имао сам чин у новембру месецу капетан прве класе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дошли сте на рејон Вуковара?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: 07. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 07. новембра?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био, да ли се сећате, ко је био начелник АВХО у Вашој бригади?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Начелник АВХО у мојој бригади био је капетан прве класе, сећам се само надимка, «Лика».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лика?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте, а име не могу да се сетим, иначе он је из Аранђеловца, капетан је прве класе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Из Аранђеловца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Аранђеловца, знате да је из Аранђеловца?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте. Имена се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Кажем, не сећам се имена, мада добро памтим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то му је био надимак «Лика»?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био начелник артиљерије?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Дачић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дачић?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Капетан прве класе, Дачић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је он?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крагујевца? Добро. Ко Вам је био непосредни претпостављени старешина, Вама, Вама лично?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Непосредни старешина по вертикали био је потпуковник Војновић, командант 80. моторизоване бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то господин Војновић који је сад у ходнику суда?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да, да, са којим сам ушао овде, господин Војновић је био командант бригаде и био ми је претпостављени старешина, а по хоризонталу у првом тренутку мајор Шљиванчанин, јер органи безбедности су двоструко везани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите по тој линији безбедности?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: По линији безбедности мајор Шљиванчанин, а по вертикали као командант бригаде потпуковник Војновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Вукосављевићу, нас занима, занимају нас они догађаји везани непосредно након завршетка ратних операција у Вуковару, пољопривредно добро Овчара, да ли знате где је, да ли сте када били на том пољопривредном добру, а ако јесте, у каквим околностима и ситуацијама, причајте нам нешто о томе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, на пољопривредном добру Овчара сам био више пута и био сам практично од тренутка доласка на бојиште, био сам, пролазио сам поред пољопривредног добра Овчара. Део јединице 80. бригаде био је растурен, односно размештен по разним местима, позадински батаљон 80. бригаде био је у Сотину, а овај команда бригаде била је у Негославцима. На путу за Сотин, више пута сам пролазио поред Овчаре, а боравио сам једном приликом малтене 36 сати на обезбеђивању групе заробљеника са Митнице и уопште био сам више пута на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, када су били ти заробљеници са Митнице на Овчари, да ли то знате, да ли знате када су престале борбе у Вуковару, када су престале операције, дејства уопште?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Негде, 16, 17. или 18. су биле завршне операције и онда су практично биле прве предаје, прва заробљавања и тако даље. Желите нешто конкретније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, сада у односу на тај дан престанка операција, рецимо, када је била та група са Митнице на Овчари?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја не могу са сигурношћу, знате, не могу са сигурношћу, али мислим да је било 16. на 17., али да Вам кажем најискреније, можда, видите у мојим извештајима ја сам свакодневно подносио извештаје, службене, то су писани извештаји, све је то садржано и може тачно да се провери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По обе линије? Извештаји по обе линије? По безбедносној и?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Извештај по линији безбедности је ишао писменим путем свакодневно и усменим путем у случају хитности, нужности, потребе и тако даље, а са командантом Војновићем је оствариван путем реферисања и непосредним контактом. Извештаје писменим путем команданту бригаде никада нисам доставио, нити се по правилу за рад органа безбедности доставља. Достављају се информације усмене и то су информације поверљиве природе које се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле, били сте том приликом када је на Овчари била смештена митничка група?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и касније били везано управо око смештаја неких заробљеника, не митничке групе, него неких других?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ви вероватно мислите, ја сам то у изјави и рекао, на саслушању код истражног судије да сам био и у време када је била смештена група, ја претпостављам из болнице вуковарске, али према ономе, према мом сазнању, мислим да је то била група из вуковарске болнице, али је то било један дан касније или два дана касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након митничке групе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Након, јесте, да ли је то било 18. на 19. или 19. на 20. ја не могу да Вам то у овом тренутку са ове временске дистанце, поуздано да кажем, али у мом извештају може да се нађе податак ког дана је то било и опис свих догађаја, значи, постоје службени извештаји које сам ја достављао и ту имате тачно, хоћу да кажем, да не могу да примим сада у овом тренутку обавезу да нешто децидирано тврдим, јер је ипак временска дистанца од 13 година, а извештаји могу да ме демантују и онда да дођем у сукоб што сам дао лажан исказ. Значи у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми разумемо ту ограду и ту резерву због протеча времена, али очекујемо од Вас да нам данас овде испричате оно све чега се сећате, све чега се сећате и онако како га се сећате? Дакле, занима нас више ствари. Пре свега, ко је обезбеђивао ту митничку групу на Овчари?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па у тренутку када сам ја дошао, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митничку групу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: А митничку групу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја нисам био укључен од тренутка када је та митничка група доведена и не знам ко је групу са Митнице у првом тренутку обезбеђивао, али сам ја добио налог, односно наређење команданта бригаде, да са потпуковником Даниловићем, који је био начелник штаба 80. бригаде, организујем обезбеђење групе са Митнице. С тим, што смо групу обезбеђивали са припадницима 80. чете војне полиције и са официрима команде 80. бригаде, обзиром да 80. чета војне полиције није била комплетна. Из те чете је био изузет један вод, она је имала само један вод полицијски и један вод саобраћајца, међутим, по правилу службе, саобраћајни полицајци не могу да се користе за мере обезбеђења, па је командант бригаде дао део официра из команде 80. бригаде који су били заједно на обезбеђењу ових заробљеника са припадницима 80. чете војне полиције. С тим што смо потпуковник Даниловић и ја били непрестано присутни, рецимо негде од вечерњих сати, 15, 16 сати после подне, први сутон, па до изјутра, док нису утоварени у возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете добро, колега?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да ли је до мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете мало гласније, мало тај микрофон, мало ближе микрофону.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да ли се сада боље чује? Ако желите нешто, ја могу ово да поновим, господине судија, ако има примедби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, само се Ви мало померите да будете ближе микрофону.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Добро. Сада се чујемо добро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, тако.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Нема никаквих проблема. Могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Значи, до уласка у возила, значи до одласка, до одвожења са пољопривредног добра Овчара, иначе, то је практично била команда Митнице, био је неки Карола Филип, онда један број људи и тако даље, контакт и информацију о тој групи ја сам добио, ја мислим да је поручник или капетан Каранфилов, он је био орган безбедности у команди јужног војишта, био је референт безбедности Шљиванчанина. Он ми је ту групу, дао ми је колико има људи и тако даље и тако даље, ми смо извршили обезбеђење те групе, дали смо им све оно што им припада по Хашкој конвенцији, воду, услове за обављање личних потреба и тако даље и тако даље, све је то ишло, део припадника 80. чете војне полиције је био замењен, они су били по шест или осам сати, не могу сад тачно да кажем, а кажем ја и потпуковник Даниловић смо били цело време од почетка до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Други пут, рекосте, били сте када је била ова група, највероватније, из вуковарске болнице?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам о томе.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па ево да Вам кажем, ја сам добио налог од команданта бригаде, он ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војновића?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Потпуковника Војновића или пуковника Војновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Он је унапређен у чин пуковника, задњи чин му је пуковник, значи добио сам наређење да одем на Овчару, дао ми је своје возило, рекао ми је да је тамо доста деликатна ситуација, да се налази група заробљеника, да се налазе припадници 80. бригаде, део 80. чете војне полиције и да се налази већа група територијалаца из Вуковара, да одем тамо и да видим шта може да се уради. Ја сам отишао тамо, његовим командним штабним возилом и када сам дошао, контактирао сам командира чете војне полиције, капетана Везмаровића, који ми је рекао да нема могућности да спречи, односно да изврши квалитетно обезбеђење заробљеника који су се налазили, односно особа који су се налазили у хангару на Овчари. Ја сам обавио разговоре још са неким људима и проценио сам да је ситуација таква да ти људи не могу да буду обезбеђени како треба од једног броја присутних људи који су ту били из територијалне одбране из Вуковара, било је овако прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С напором, је ли тако? Дајте молим вас једну столицу за сведока да седне. Господине Вукосављевићу седите, јако се слабо чујете. Јако се слабо чујете, нећемо да инсистирамо да Ви сада, то би вероватно за Вас био напор да гласно причате, али мислим да ћемо то овако решити. Значи, само ближе микрофону.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја стварно имам жељу да овде свима учесницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Дам информације суду и бранитељима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, само ближе микрофону и онда ће Вас људи чути.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: И молим вас, упозорите ме, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро. Дакле, какву ситуацију, господине Вукосављевићу, какву ситуацију затичете када долазите тамо, какву ситуацију затичете? Где су заробљеници?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Заробљеници су били у хангару Овчара, подељени у две групе. Једна мања група је била на десној страни, ту је био један канап постављен као лимит преко кога не може да се крене, а друга група је била на средини и они су били окружени територијалцима и били су окружени припадницима 80. чете војне полиције и војницима, ја мислим да су били војници чете везе, део официра и тако даље и тако даље, али група припадника 80. моторизоване бригаде је била малог састава, није прелазила између 15, 16, 17 људи, не више, по мојој слободној оцени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Контактирао сам са старешином са највећим чином, то је био капетан Везмаровић, командир чете војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам он каже?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Он ми је рекао да не може да влада ситуацијом. Ја сам га питао, јел можеш ти да одбациш све који су непожељни овде, ван хангара и да се изврш растерећење, он ми је рекао да не може, да једноставно се поставља тампон између припадника 80. бригаде и заробљеника, тако да практично он не може да одради. Ја сам схватио да је ситуација врло деликатна, знате, пошто није имало услова да се изврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад ми није, господине Вукосављевићу, сада ми није баш много јасно, што је ту проблем ако су сви ти људи унутра? Шта раде, шта они раде и ти територијалци?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Стално, знате, мере обезбеђења спроводи 80. бригада, шта је имао ко више да тражи ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, не могу да их избаце напоље или што? Каква је ситуација, разумете што Вас питам, каква је ситуација унутар хангара, шта раде територијалци, шта раде војни полицајци, Ви кажете, покушавају да успоставе неки тампон? Шта раде ти територијалци?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Територијалци кажу да су заробљеници њихови, да нису заробљеници Војске Југославије и кажу да припадају њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: И онда траже да се предају њима на чување и обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови покушавају да их избаце напоље, они то одбијају? Кажу, заробљеници су наши, шта?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте, ми смо их заробили, шта имате ви са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли каквог сукоба између једних и других, територијалаца и?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Нема сукоба, знате, али једноставно, они траже да преузму заробљенике на чување, кажу, да су то њихови заробљеници, да нису то заробљеници Војске, односно народне армије, односно Војске Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле Везмаровић Вас је о томе обавестио да не може, каже да он не може?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте, са расположивим снагама да не може обави задатак и да изврши обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се даље дешава, шта Ви предузимате, шта Ви радите?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сам одмах отишао код команданта бригаде, да га обавестим о ситуацији и да тражим решење за ситуацију, односно да тражим појачање или да се предузму мере, да се ситуација реши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Вукосављевићу, ајмо пре тога, опет да се мало вратимо назад. Шта је Вама тачно рекао Ваш старешина Војновић када Вас је упутио на Овчару?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Он ми је тачно рекао: иди и уради оно што можеш, иди види шта се тамо догађа, уради што можеш, отприлике тако је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему Вас је обавестио, у том смислу, какве информације Вам је дао шта је то тамо?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Обавестио ме је да се налази тамо група ратних заробљеника, које обезбеђују припадници 80. бригаде, значи у комбинованом саставу, припадници 80. чете војне полиције и других јединица, и да се налази једна група територијалаца која тамо жели да узме те ратне заробљенике и тако даље. Не могу да то тврдим децидирано, отприлике, знате, командант када шаље, када издаје задатак, онда мора потчињеног да уведе у ситуацију и да му каже, то и то те очекује, мора да му каже који су суседи, какав је поступак и тако даље. Процедура издавања наређења војним прописима је веома квалитетно уређена, да не би дошло до нејасних ситуација, знате, е сад командант може да да скраћено наређење, може да да наређење у потпуном поступку и тако даље, овде се радило о наређењу у нужди, у хитности и било је скраћено наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви одлазите и Везмаровић Вас упознаје са ситуацијом, то сте нам рекли?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге, господине Вукосављевићу, Ви сте рекли и ово: Везмаровић ме је упознао са ситуацијом и он ми је рекао да су поједини војни полицајци тучени од стране ТО и то сам чуо од неких војника полицајаца који су били тамо? Схватио сам да практично мештани Вуковара, односно територијалци траже да им се предају затвореници и да их њима треба да предамо и да је практично дошло до сукоба са војном полицијом? То сте рекли у поступку истраге, ово је Ваша изјава, ја читам сегмент, па Вас, данас нам не рекосте ништа у том смислу, ја Вас приупитах, дакле, је ли то било или није било?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па да Вам кажем, Везмаровић ме је у начелу обавестио, туча је, вероватно сам, ја сам ту потписао изјаву и једну и другу, мислим нема, сигурно је да сам то изјавио, тако је то било, ја тражим од старешине који се ту налази податке, он ми је дао у том смислу податке, е сад, све варијанте су ту, мислим, одгуривање, то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али дакле, сукоба када сте Ви дошли и док сте се Ви тамо задржавали, сукоба није било?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сам поступио по обавештењу старешине који је у том тренутку се налазио на дужности, односно на обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете враћате се назад на Ваше командно место, командно место Ваше бригаде код потпуковника, тада потпуковника Војновића?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: И нисам га затекао на командном месту. Био је на реферисању у команди јужног војишта, код пуковника Милета Мркшића. И ја сам отишао, користио сам један пинцауер из 80. чете војне полиције, са њим сам



отишао пред команду и тражио сам да га контактирам да га известим о ситуацији, о мерама које требамо да предузмемо да би се ситуација превазишла. Међутим, заставник који је седео испред канцеларије, рекао ми је да не може да позове потпуковника Војновића и да не може да прекида састанак и упутио ме је да сачекам. Ја сам чекао један сат или дуже и када је потпуковник Војновић изашао, ја сам му се обратио и изнео му ситуацију у духу онога што сам ту изјавио и у духу што сам претходно рекао, и тражио од њега решење. Он ми је рекао да, каже ситуација је деликатна, хајдемо заједно код пуковника Мркшића да га обавестимо о ситуацији. И ми смо отишли код пуковника Мркшића, он ме је представио као органа безбедности по чину и функцији, и онда му је он изложио ситуацију, онда је пуковник Мркшић рекао, тражили су да ја кажем, ја сам испричао ово што сам отприлике рекао, што сам видео, и онда је Мркшић рекао: ма ајде, немојте, ја га сад слободно интерпретирам, знате, немојте са тим више да ме гњавите, имам преча посла и тако даље и тако даље. Е сад, иза тога је потпуковник Војновић са њим нешто разговарао и онда је речено да се повуку припадници 80. бригаде. Ја сам се вратио назад на Овчару и када сам се вратио назад на Овчару, већ сам приметио да су се извукли из 80. бригаде, припадници 80. бригаде видим да су били, возила која су била окренута у смеру према Негославцима, била су сад окренута у смеру према Вуковару, у смеру повратка, а кепетан Везмаровић ми је рекао да се повлачи, то није било у супротности. Е сад, он је имао неку варијанту да је то њему поручник Каранфилов саопштио, ја нисам присуствовао неком разговору, али он ми је причао да му је поручник Каранфилов и пре мене рекао да изврши повлачење јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, тада када сте Ви дошли на Овчару да му пренесете то, шта је то Војновићево наређење, шта?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, могло би да се каже, практично, свака наредба је наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Да ли тада разговарате са Везмаровићем, да ли му Ви преносите то наређење?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па ја не могу сада да кажем са ове временске дистанце, он је већ био припремио војску, већ је био припремио војску за извлачење или за транспорт, за марш, како год хоћете, све су то војни термини у игри, значи он је већ био се извукао. Ја сам претпостављао да му је неко пре мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле се извукао?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Из хангара, из Овчаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, из хангара?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из хангара самог?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су та возила и његови војници?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, испред хангара је била саобраћајница, саобраћајница и то пољопривредно добро је добро уређено, то је било једно складиште, сад то је епизода, великих трактора, цондира, великих као двоспратна кућа и тако даље, плугови и тако даље, ту је практично била и квалитетна саобраћајница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам он сад, пошто сте Ви то видели ту ситуацију да се он практично већ био, ево Ви кажете извукао и припремио за покрет, а то је одговарало наређењима која сте му Ви доносили, да ли сте, кажете, не сећате се да сте му пренели то Војновићево наређење?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Дословце да сам му пренео, јер већ је био, да ли смо се, ја сам дошао возилом команданта бригаде, а он ми је дао возило своје, ја сам отишао пинцгауером, пинцгауер сам вратио назад да би се нашао на употреби, пошто сам дуже чекао, па онда ми је командант бригаде дао своје возило, по други пут, да са њим одем до Овчаре и кажем, када сам дошао, ја сам затекао такво стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге Ви у овом делу кажете: ја сам пренео ову наредбу, мада сада нисам сигуран да сам је и заиста пренео капетану Везмаровићу? У сваком случају, он са својим војницима је био спреман за покрет, па сам закључио да му је ту наредбу већ раније неко пренео?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било разговора између Вас и Везмаровића тада у том смислу, да му је то пренео већ Каранфилов или је то касније?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Сада да Вам кажем, и то после тринаест година, господине судија, а ово су веома озбиљне и деликатне ствари. И сада ја да тврдим нешто поуздано, са извињењем ја то стварно, то су догађаји, ситуација је била стресна и алармантна, знате, то се пуцало, ја сам да Вам кажем нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у том смислу сачинили извештаје те вечери везано за сва ова дешавања?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, извештаји су писани, а ако не те вечери, знате, онда у току сутрашњег дана или у тренутку када се нађе времена. Видите, у току извођења борбених операција, време се тежишно опредељује тамо где је кризна ситуација, знате. А онда пишете извештаје када стигнете, али извештај мора да обухвати цео временски период који није покривен извештајем, који није покривен извештајем и морао је да обухвати све најважније догађаје који су се догодили. И сигурно имате моје извештаје у мојим списима, које сам ја по завршетку операција, одмах и предао у крагујевачки корпус. Ја сам питао извештаје у три примерка. Делимично су куцани, делимично су писани у рукопису, није имао ко да куца, извештаји су поверљиве природе, може да их куца само орган безбедности. Ја сам имао испомоћ из команде, слали су ми референте, млађе официре из команде крагујевачког корпуса, онда сам са њима куцао извештаје на машини, а иначе сам руком писао, јер извештаји су строго поверљиви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У три примерка и коме сте их достављали?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Два примерка сам задржавао себи и један сам слао контраобавештајној групи у Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: С тим што сам један примерак, узгред, буди речено, по повратку спалио, а по један примерак, а један примерак целокупне документације и моју ратну бележницу где сам бележио, то сам предао на чување и то је вероватно остало у поверљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте то предали на чување?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Начелнику безбедности крагујевачког корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крагујевачког корпуса?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То је, значи, предато све, коме је сад он то дао, он је био потпуковник, па је постао пуковник, вероватно је то неки заставник одрадио, складиштење, читање, преглед, и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви се враћате са Овчаре, да ли се враћају и Везмаровић са његовим војницима, заједно с Вама?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, заједно се враћате назад у Негославце?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте, у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте отишли на Овчару тада? Да ли је још неко био са Вама?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Када сам први пут отишао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут када сте отишли?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, па ова два официра која сте поменули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова двојица, начелник АБХО и?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Начелник инжињерије, начелник артиљерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Артиљерије?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јер, вероватно би командант дао и већи број официра и већи број људи, међутим, није располагао неким респектабилним снагама, практично, сви официри, оперативци је распоредио по батаљонима. Бригада је била овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем. Да ли су се они вратили са Вама?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Бригада је три пута мобилисана, знате, и задњи пут када је упућена на ратиште била је мобилисано по батаљонима, није била у целини, није могло да се мобилише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се комплетира?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, да, није могло да се мобилише и ми смо имали великих мука за одржавање људи на војишту, ту је тежиште било на органима безбедности и органима за морал, мада је цела линија командовања то морала да одрађује како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукосављевићу, шта је било са овом двојицом, они су официри?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник артиљерије, начелник АБХО?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Они су остали, ја сам се вратио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су остали са Везмаровићем на Овчари?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте се вратили други пут, када сте се вратили други пут на Овчару, где су они, јесте ли их затекли тамо?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ту су били, па нису могли, пољопривредно добро Овчара је практично као језеро у мору њива и најближе место је по слободној процени, 3-4 километра Вуковар, па онда Негославци, шест-седам километара, па онда Сотин, пет-шест километара и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукосављевићу, у поступку истраге Ви кажете у овом делу, кажете и овако: «када сам се ја вратио назад, да то пренесем капетану Везмаровићу, затекао сам још деликатнију ситуацију»?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Полиција је била потиснута иза хангара код возила, а ту су били и они официри који су са мном дошли први пут»?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада кажете, они су се спремили за покрет, па се налазе на неком путу и возила су усмерена у контра смеру, у односу на оно када сте дошли, када сте били први пут, тачно припремљени само да крену?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад кажете, полиција је била потиснута иза хангара?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Из хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код возила, иза хангара?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде стоји: иза хангара, дакле, сада би то било прецизирање «из хангара»?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па да Вам кажем, најискреније речено, судија Алимпић био је врло компетентан и упућен у надлежност и у методе рада органа безбедности и ја стварно нисам, ја сам потписао те записнике, ја кажем, из и онда сам вероватно рекао из, не иза, е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас сте рекли да су се извукли из хангара, а овде стоји: «полиција је била потиснута иза хангара», то су значајне разлике? Али баш значајне.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У ком смислу значајне разлике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У ком смислу, по војничким критеријумима? Ја сад овде, дајући ову изјаву, употребљавам искључиво војне термине, потиснута из хангара, то је термин који се користи, као, рецимо, повлачење, као марш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако стоји потиснута иза, онда? У реду је, нека ово буде Ваше објашњење, нека ово буде Ваше објашњење, дакле, Ви нисте рекли тада да су они били потиснути «иза», него потиснути «из».

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Из. Да. Са извињењем, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, господине Вукосављевићу, шта се десило на Овчари?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте то чули?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Приче о Овчари су цело време док сам био присутан у Вуковару биле присутне и о томе се причало. Све приче које сам чуо, ја сам преносио. Међутим, од органа безбедности из контраобавештајне групе из Шида, ја сам добио наређење да се тежишно бавим јединицом, јер била је донешена одлука да војни обвезници проводе 45 дана на ратишту. После истека 45. дана, односно после истека тридесетак дана, већ смо имали прве сигнале да се војни обвезници из батаљона у који су прво дошли на ратиште, припремају да напусте, без одобрења команде зону Вуковара и моја у том тренутку, је било тежишно на откривању носиоца који организују извлачење из Вуковара и у том смислу сам тежишно ангажовао и себе и референте безбедности и референте по батаљонима. С тим што, ако је то уопште важно за суд, моји референти нису били обучени у првом батаљону који је био први мобилисан и који се први спремао, орган безбедности није постојао, па сам га именовоао и тако даље и тако даље, тако да је ту било доста обавеза и доста напорног рада да се посао квалитетно одради и одрадио сам. Бригада је остала око два месеца, три месеца на ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три месеца, је ли тако? Добро. Ако сам Вас добро схватио, Ви сте и непосредно господину Мркшићу пренели Ваша запажања?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, прво је то учинио потпуковник Војновић?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ми смо обадвоје били са њим, он је мене представио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А потом и Ви'

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, шта сте Ви рекли Мркшићу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ово што сам рекао сад овде на суђењу, хоћете да понављам, с тим што поступак изношења органа безбедности претпостављеном команданту треба да буде што краћи и што језгровитији у смислу да му се не одузима време, да може да, али је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога, рецимо?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Рекао сам му тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте му кратко, сажето изнели ситуацију?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ево ово што сам уопште рекао, то сам му рекао у рецимо четири-пет реченица, у трајању од једног минута, једног и по минута, јер тако се реферише по војним правилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу опет мало да читам оно што сте Ви рекли у истражном поступку.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Можете Ви све да прочитате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био сам приморан да сачекам, ваљда да се састанак заврши за једно два сата, па сам капетана Војновића упознао са ситуацијом, рекао сам да постоји могућност.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Господине судија, не стоји два сата, више од сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па једно два сата, данас сте рекли сат можда и више, добро. Па сам потпуковника Војновића упознао са ситуацијом?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао сам да постоји могућност да припадници ТО нападну војнике наше бригаде?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам данас нисте рекли? Да је било приче и о евентуалној могућој ликвидацији заробљеника?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам данас нисте рекли? Уз напомену да наша јединица нема довољно снаге да самостално реши овај проблем, то сте нам рекли. Па Вас сад питам, је ли ово било или није било, је ли ово тачно или није тачно, шта је тачно

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, кажем Вам, ја сам и исказ и данашње сведочење дао са дистанцом од дванаест и тринаест година и у оквиру тог временског периода, ја сам студирао андрологију, да Вам кажем, на ФОН-у, те ствари су сасвим дозвољене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ја разумем, то ја разумем.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Али Ви мени замерате нешто и ја долазим под удар закона и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ја разумем проблем протока времена, потпуно разумем.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја нисам узео, рецимо, те изјаве, копију изјаве, па рецимо пре данашњег саслушања да прочитам, знате, друго, цео ток вођења процеса ја практично покушавам да на сва питања одговорим на најкраћи могући начин, међутим, ја сам овде Вама на располагању и могу да одговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Вукосављевићу, прошле године сте Ви рекли овако, данас сте рекли то овако и због тога Вам ја предочавам те ствари, да видимо, шта је права истина, шта је стварно?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Конкретно на шта мислите, кажите да вам одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево то, Ви сте према овом Вашем казивању у поступку истраге, Ви сте господина потпуковника Војновића упознали са ситуацијом, што сте нам рекли, али и да сте му рекли да постоји могућност да припадници ТО нападну војнике наше бригаде?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Добро, вероватно, ништа ја сад нисам рекао у супротности са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нам нисте то данас рекли? То нам данас нисте рекли?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ево, кажем сад, сагласан сам са том изјавом коју сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је било приче и о евентуално могућој ликвидацији затвореника?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте. Постојала је могућност, постојале су претње да могу да буду ликвидирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ово тачно, дакле?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је то тачно, на основу чега Ви извлачите закључак да постоји могућност да ТО нападне на војнике наше бригаде, једно, и друго, да постоји могућност да затвореници буду ликвидирани? На основу чега сте Ви извукли такве закључке?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сам рекао, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те сте обавестили Војновића?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сам тражио извештај, информацију од капетана Везмаровића који је ту био присутан и који је ту био присутан пре мене три или четири сата, време које је био присутан ја не знам, ја доносим информације као и Ви на бази изјаве присутног старешине и ја могу да сумњам и да не сумњам, друго, моје информације су биле претпоставке и орган безбедности када даје информацију, он цени ситуацију и каже то може, и командант или усваја или не усваја. Његово је да усвоји или не усвоји и да провери и да предузме мере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте имали извештај Везмаровићев и сами сте видели ситуацију за тих 10-15 минута?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сам проценио да је ситуација таква и увек рецимо по неком овако искуству, где је ситуација мало деликатнија онда се предочава да би се подвукао значај ситуације, да би се предузеле адекватне мере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо конкретне приче у том неком смислу, везано за ликвидацију затвореника, тамо док сте Ви у хангару били, па да Ви сада на основу тога процените или само на основу тога што они траже, они су наши, ми смо их заробили, и тако даље, знате, да ли је било, на основу чега Ви сад све то закључујете, да ли је било неког конкретног повода?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја Вам кажем, ја практично на основу извештаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везмаровића?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сад са ове временске дистанце, никада не разговарам са једним човеком, информација се никада не доноси на бази разговора са једним човеком, него се укључује више људи и тако даље, па сам контактирао већи број, ја сам имао своје људе, у чети војне полиције и тако даље и тако даље, сад, са ове временске дистанце ја знам да сам контактирао Везмаровића, а сад, рецимо, ко је још био из чете војне полиције, осим ова два официра која су дошла са мном, ја стварно не могу да, ипак је то тринаест година, не могу да Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дошли сте други пут да пренесете то наређење о повлачењу Везмаровићу, видели сте да су они већ спремни за покрет и кажете и отишли сте? Да ли је тамо било још припадника војске ЈНА тадашње из неких других јединица или само Везмаровић и ови Ваши?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Нисам уочио, нисам уочио никога, осим припадника 80.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога више нисте уочили?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Нисам уочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте други пут улазили у хангар?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Је ли хангар био отворен или је био затворен?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Отворен, то су велика врата у која може да уђе трактор, цондијев који вуче дванест бразди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли видети унутрашњост хангара када сте дошли други пут?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Види се, али да Вам кажем, то је растојање од тридесетак метара од саобраћајнице до хангара, али немојте сад, мислим, то је мерљиво, знате, ја сам био на саобраћајници испред хангара, која иде паралелно са хангаром, онда имате пут који иде у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, него занима нас да мало видимо шта значи то када сте дошли други пут, Ви кажете да сте затекли још деликатнију ситуацију?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Било је више људи из Вуковара и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ти људи, шта раде?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Знате, када се даје исказ, исказ се даје и тако даље, деликатнија ситуација, тај израз деликатнија у српском језику значи нешто сложеније, нешто, тако даље, једноставно, деликатност је у томе, што су припадници 80. бригаде који су били ван хангара и нису обезбеђивали, и у томе је деликатност. Не знам на шта Ви мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само покушавам да разјаснимо то шта значи.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ви се држите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је термин који сте Ви употребили господине Вукосављевићу, па ја од Вас очекујем да нам га појасните, свима нама овде, шта то значи, каква су Ваша запажања, шта сте Ви видели, дакле, у том тренутку, у тој ситуацији, да бисте је оценили још деликатнијом, разумете? У односу на ону прву?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да Вам кажем најискреније, господине судија, Вама су доступни у овом тренутку сви моји извештаји, ја, ево, ја све те извештаје које сам написао, ја сам их и потписао, сви ти догађаји су одрађени у тим извештајима и ја читајући ово што је испред мене и Ваше упозорење, могу да дођем у сукоб са оним што сам написао и онда да ме, ја могу да Вам кажем по сећању шта се догодило пре тринаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се од Вас очекује?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Али, инсистирање, стварно ја Вам кажем са ове временске дистанце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моје стартно упозорење је било да сте дужни све да нам кажете чега се сећате, јер као сведок сте у обавези, па дакле, не можемо ми од Вас да очекујемо да нам овде говорите и о нечему чега се не сећате, али оно чега се сећате и како га се сећате данас, о томе нам причајте, данас Вас саслушавамо. Значи, оно што Ви данас имате као неко сећање на те догађаје? Дакле, дошли сте тамо, видели сте

војници су припремљени за покрет, каква је ситуација? Хангар је, кажете, отворен, видели сте и унутар хангара, има пуно Вуковарчана? Где су, у хангару, да ли ван хангара или и тамо и тамо?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Испред и унутра, и тамо и тамо.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли наоружани ти људи?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Сви, буквално речено, било је ту већина је носила оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашим проценама, колико је било људи? Колико је било Вуковарчана?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Шта ја знам да Вам кажем, ја се излажем ризику да дам нетачан податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, по некој Вашој процени? Јел сте ипак проценили и Везмаровић је проценио и Ви сте проценили, па сте те процене пренели Војновићу, односно и Мркшићу да са овим људством не можете решити проблем?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви сад са 17, 20 људи не можете да решите проблем, онда шта то значи, колико је тих који Вам сметају да решите проблем?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Чим број, број људи прелази 1:3, знате, онда не владате ситуацијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овде то био случај?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То је био случај да је било знатно више људи који су желели да преузму заробљенике него припадника 80. чете војне полиције. Значи, чим немате однос снага 1:3, онда ситуација измиче контроли и не можете да владате ситуацијом, то су правилске одредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је двадесетак вас, а њих десет, онда један према три треба у корист кога? У корист снага које нешто извршавају нешто да ураде, један према три?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Видите, Ви рецимо ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да схватам.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ако обезбеђујете, Ви можете да будете три пута слабији, а да извршите неквалитетно задатак у одбрани и обезбеђењу, али ако ви требате ви да интервенишете, па да нешто радите, онда морате три пута да будете јачи. То је правило основно у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад, на основу овога покушавамо да утврдимо колико је било територијалаца, Вуковарчана, ако је вас двадесет, да ли то значи да је њих било преко шездесет, па је тај однос један према три?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Сигурно је било преко шездесет, сада да ја дајем цифру у овом тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само једно питање, рекли сте ово када сте дошли да су Вам они рекли: они су наши. Јел Вам то неко одређени рекао, или је више њих говорило, или ко је то уопште рекао, како сте дошли до те реченице?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Прво ми је речено од мојих људи, од припадника 80. моторизоване бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Шта су Вам они рекли?



СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Они су ми рекли, да територијалци кажу да ове заробљенике није заробила војска Југославије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То сам разумела, само ме интересује, да ли су Вам пренели да је то неко одређени рекао, неки њихов представник или су они сви то тако заједно рекли?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Није било имена, то су биле информације.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је то значи, став више људи био или једног одређеног човека, у том смислу, да ли Вам је речено, ко је то рекао, тако нешто битно, ко је то рекао?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја информације никада не узимам од једног човека, значи, информација се проверава, ја сам сигурно добио од четири-пет људи ту информацију, на основу које сам рекао, значи, ја разговарам са командиром, али разговарам и са још неким полицајцем и тако даље и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И они су Вам, такође рекли, да им је то речено?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је, тако је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Али Вам нису рекли ко је то рекао, чији је то став?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Није речено. Једноставно речено, практично, то је била једна маса, Ви не можете у маси да издвојите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, управо Вас то питам, да ли је та маса имала представника, преко кога је то говорено, или је цела маса говорила у исто време, викали су, то су наши, не дамо их, па то Вас ја питам?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У том смислу као што сте Ви рекли, ако хоћете да поновим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: У реду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА: Само једно питање: да ли Ви имате сазнање на који начин је извршена примопредаја заробљеника?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА: Немате?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Али у току истражног поступка, питан сам, да ли знам да су ратни заробљеници изведени из болнице, па смештени у касарну. И то сазнање сам добио пре годину дана, најискреније речено. А ја сам могао, ја сам тражио сагласност да се тај случај испита, јер ја док сам био у Вуковару, мислио сам да су то и гласине, ја рецимо тек касније сам из штампе сазнао, дошла је потврда да је било у Вуковару, у рату се преносе гласине, то је један начин вођења пропаганде у рату, ја сам могао да испитам то, знате, цео тај поступак. Међутим, речено ми је, бави се тежишно бригадом и онда сам ја сва сазнања која сам имао, прослеђивао у својим извештајима, значи, у извештајима се пише и оно што се чује, и оно што се, па се онда одлучује, шта се проверава, а шта се не проверава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА: А када Вам је капетан Војновић, потпуковник Војновић саопштио да пренесете Везмаровићу да повуче јединицу, да ли Вам је рекао коме треба предати заробљенике? Конкретно, како, шта треба да се уради са заробљеницима?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Није о томе било речи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА: Само да се повуче јединица?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Није било речи о томе, никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли сте, Везмаровићу, сад, да ли сте рекли или нисте рекли за ово наређење Војновића, не сећате се, кажете, да ли је он, да ли сте видели, да ли је он некоме предао заробљенике?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он некоме предао заробљенике?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, или једноставно, само у возила и одлазак за Негославце? Значи, у том смислу повлачење, одлазак?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Могло би тако да се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би се рекло, конклюдентно? Фактички, препуштени?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте, јесте. Могло би да се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања, молим вас?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ви сте му, председниче, предочавали то, али мислим да је остала дилема око тога, па због тога ћу ја пробати то питање да поставим, Ви процените да ли ћете га дозволити и да ли ћете омогућити да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније мало, колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Кажем, Ви сте нешто питали у том правцу, мислим да је остало недоречено, па због тога ћу ја да поставим то питање, да видимо, да се он изјасни. Везано је конкретно око тога, да је по исказу који је дао у истрази, каже: Везмаровић ме је упознао са ситуацијом и он ми је рекао да су поједини војни полицајци тучени од стране ТО и то сам чуо од неких војника, полицајаца, који су били тамо. Значи, конкретно, да ли му је Везмаровић рекао то или не и да ли су му то ти војни полицајци рекли или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватио да је сведок након предочавања, да је то потврдио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Говорио је данас о томе да су ти територијалци, како их он назива, били сви наоружани, мене интересује, да ли је приметио код њих неко хладно оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хладно?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Мало пре сам рекао, Ви сте инсистирали, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, већина су били наоружани?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Већина, речено, а да Вам кажем, било је и хладног оружја и аутоматског оружја, било је и трофејног оружја, ако је то уопште важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта је било од хладног оружја? Шта је он видео?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Шта сте питали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели од хладног оружја?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Зна се шта је хладно оружје, хладно оружје су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, шта сте Ви видели?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Хладно оружје се у принципу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама одговарајте, господине Вукосављевићу, слушајте питање заменика, али нама одговарајте.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Извините, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не желим да правим процедуралне проблеме. Само ме упозорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Хладно оружје је у принципу, нож, бајонет и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, заменик Вас пита, шта сте видели од хладног оружја код тих људи?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, све од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Све од тога, хоћу да кажем, најискреније, чудно ми је питање. Хладно оружје зна се шта је, не знам сврху питања, па онда и не знам да одговорим. Па видите, војни обвезник који носи полуаутоматску пушку, он носи бајонет за полуаутоматску пушку која је хладно оружје, значи, борбени комплет. За полуаутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Садржи тај бајонет њен?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Нож.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то видели тамо?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: И то, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ајде да пробам конкретно. Је ли имао неко у рукама од тих тамо људи палице, шипке, мотке, нешто тако, на то сам мислио?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То нисам уочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте видели?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: То сте и Ви њему рекли, везано за ту деликатну ситуацију и да је војна полиција потиснута из или иза хангара, па смо Вас чули, из хангара. Потиснута, знам шта значи то. А да ли може да нам објасни, ко их је потиснуо, од кога је потиснута?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па не могу, боље да питате тог капетана Везмаровића, он је ту био сведок тих догађаја, може квалитетније да Вам одговори него ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви неке процене у том смислу немате? И нисте имали?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, имам процене, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците, по тим Вашим проценама, због тога се иначе заснива?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То су их потисли људи који су били у хангару, вероватно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Нисам чуо?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Вероватно су их потисли људи који су били у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја могу да поновим, јер ја чујем без микрофона господина који поставља питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел вршен попис заробљеника тамо у хангару? Да ли сведок има сазнања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато да је вршен какав попис?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно први пут када сте били?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је тамо било неке пољопривредне механизације када је он био тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у једној и у другој ситуацији када сте били?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да Вам кажем, први пут када сам био, са извињењем, добиће господин одговор прецизније него што је тражио. Први пут када сам био није било пољопривредне механизације и нисам је уочио, а у међувремену сигурно није доведена. У међувремену кажем, сигурно није доведена, први пут када смо митничку групу обезбеђивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, у ове две ситуације, овај дан када сте Ви били?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Кажем, није сигурно у међувремену била доведена, а нисам уочио никакву механизацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уочили никакву?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Нисам уочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Је ли било неке рупе тамо испред хангара или у близини?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да ли је било рупе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, поред пута, ископана каква рупа или што друго?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не. Ја то нисам уочио. Мада, да Вам кажем, ја сам стигао у први сумрак, а вратио сам се касно увече, није ни било услова да се, рецимо, нешто, оно што фарови осветле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стигли сте први пут у сумрак?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сумрак?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када је било то реферисање када је Војновић био код Мркшића? Јел то било у уобичајено неко време?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је увек време било различито?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Командант позове када њему одговара. То иде на захтев команданта, може да вас позове, и ви морате да се јавите у најкраћем могућем року. Вероватно је и Мркшић тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Какво је осветљење било тамо?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не чујем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осветљење, какво је било, ако је то сумрак, па Ви кажете после и мрак?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било осветљења каквог?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Било је неког осветљења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Он је нешто говорио за ту линију командовања, везано за тај однос ко се све извештава и тако даље и између осталог и та безбедносна линија, па каже да је сарађивао са тада мајором Шљиванчанином. Да ли њега информисе у овом правцу у којем информисе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војновића и?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Војновића и Мркшића?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да, Шљиванчанина када сам имао прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте имали прву прилику, када сте то урадили?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: За шта мислите, за Овчару или за ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ово? Обавестили сте, ево, вратили сте се и обавестили сте Војновића?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас заменик пита, да ли сте о томе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Иза тих догађаја, знате, иза тих догађаја, о којима ми причамо, гардијска бригада пуковника Мркшића је врло брзо напустила територију Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам Вас то господине Вукосављевићу.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: И не знам да ли сам стигао уопште да о томе разговарам са Шљиванчанином или нисам, али Шљиванчанин је имао два референта, са којима сам ја исто контактирао и којима сам по службеној дужности, пошто органи између себе могу да комуницирају, Каран и Каранфилов, капетан прве класе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каранфилов и?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Каран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каранфилов и?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Капетан прве класе, Каран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каран?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Каран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каран и Каранфилов, добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: И Каранфилов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Заменик Вас сада пита нешто друго. Па и ја се сада придружујем уз мало.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да ли сам ја са њима разговарао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукосављевићу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишли сте да Овчаре да известите потпуковника Војновића, нисте га нашли на командном месту, јер је био на командном месту код Мркшића и тако даље?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте тамо чекали сат, сат и по, у истрази кажете и два сата, па Вас ја питам, надовезујући се на ово питање, да ли сте покушали да нађете Шљиванчанина који је исто Ваш неко претпостављени по овој другој линији, да за то време нађете њега да га известите?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па и он је био на састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био на том састанку?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте га и када уопште известили о томе? О овоме о чему сте известили Војновића, а касније и Мркшића?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, вероватно сам га известио у току ноћи, или сутрадан, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, не сећате се?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не могу да тврдим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да тврдите?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не могу да тврдим, да Вам кажем, али сигурно, он или неко од референата, ту постоји сарадња, оно што може телефоном – телефоном, оно што не може телефоном – лични контакт и писани извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овога се сећате, да сте тражили Војновића, да сте били код Мркшића, тога се сећате, а ми Вас питамо, да ли се сећате?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ово да Вам кажем, сигурно смо извештавали, када како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извештавање је било и по овој другој линији?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Било би неодговорно сада да кажем тада, тада и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Па, је ли га известио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже, сигурно сам, али не зна када.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Је ли постојало неко писмено?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Највероватније, али не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Највероватније јесте?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Највероватније јесте, али сам ако нисам рецимо после овог одласка гардијске бригаде, ја сам слао извештаје о тим догађајима и у крагујевачки корпус и контраобавештајној групи која је била у Шиду, тако да о томе сигурно постоје извештаји.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли има сазнања да ли је у то време био неки састанак САО Крајине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Владе, Владе САО Крајине?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Чини ми се да има нешто око тога у истрази, само да нађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем да тада није било речи о томе, дакле, том приликом код Мркшића, али сам ја у току оперативног рада имао сазнања да је било контаката између команде јужног војишта и територијалаца. Не могу да кажем прецизније детаље о чему је било говора?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, то су биле приче, знате, оно дођете до информације те и онда је проследите, тај и тај је то рекао и тако даље, а онда се одлучује, да ли се то проверава или остаје на информацији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је он касније сазнао да је било тог састанка Владе или не? Да ли има нека сазнања о томе, било каквих, било када?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То су сазнања оперативне природе, коју у ходу, у разговору са људима добијете, а ја, рецимо, нисам то проверавао, да би извео доказе да је тога било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Не мислим ја само на те дане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали сазнања, ето то Вас пита бранилац, да ли сте имали сазнања тих дана, касније у том правцу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја, да Вам кажем најискреније, ја сам тамо провео цео децембар и половину јануара и цео тај период је био период мог оперативног рада у јединици на територији и тако даље, с тим што, кажем, ја сам од стране и команданта бригаде и од стране органа безбедности био усмерен да радим тежишно у бригади, да се територијом не бавим, јер су постојали други људи који су се бавили територијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Али конкретно, ово што господин пита, о томе сигурно постоје сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их Ви имали, то је питање, само, да ли сте Ви имали та сазнања или не?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сам имао то сазнање, али нисам проверавао та сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Када је тамо био на Овчари тог дана, та два пута, осим војне полиције из 80. крагујевачке моторизоване бригаде, да ли је било неке друге војне полиције или војне полиције неке друге јединице?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Нисам уочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уочили?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То сте ме Ви питали, Ви сте ме питали када смо полазили, да ли сам уочио и питали сте ме да ли сам, нисам уочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А први пут када сте били, рекли сте да су били неки официри, био је Везмаровић са његовим, били су неки официри?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут када сте први пут дошли, рекли сте да је тамо Везмаровић?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Рекао сам да сам дошао са двојицом официра из 80. бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, па мислите на њих, то су ти, уствари, нема ко други?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па ја сам то рекао децидирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друге нисте видели?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Друге не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Официре из гардијске бригаде, евентуално?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, никога друго?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Нисам уочио никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни први, ни други пут?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ни први, ни други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је сада прецизније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли се наизглед могу разликовати војници ЈНА од тих тамо других територијалаца, на пример?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Било је униформи истих, а било је и комбинација, део војне униформе, део цивилне и тако даље, припадници ЈНА су носили комплетне униформе и комплетно формацијско наоружање, значи носили су формацијску униформу, од чизама до капе, формацијско оружје, значи од чизама до капе, као што сам рекао, формацијски је бајонет, односно нож за пушку, хладно оружје које носи сваки припадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли то значи, да сте их по томе могли разликовати? То је питање заменика, уствари.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу тога?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да. Практично, сви припадници ЈНА су носили формацијске униформе, с тим што је код припадника 80. бригаде, они су носили униформе М-77, а рецимо део из гардијске бригаде је носио униформе М-90, то су оне маскиране униформе, део, а део је носио М-77, као и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А територијалци?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ту је било шаренила и у наоружању и у униформама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Још по нечему, осим по униформи? Да ли се разликују?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел носио сведок чинове какве на униформи?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, прва ствар коју смо урадили када смо дошли на ратиште, је скидање чинова, јер чин навлачи снајпер на главу, значи сви смо носили, ја сам чинове одмах по доласку на ратиште скинуо, али носио сам у џепу и у тренутку ако се нађем у ситуацији да треба да користим чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се легитимишете, ако ништа друго?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, носио сам и војни документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Али, рецимо нико, не само ја да нисам носио чин, него нико није носио чин на рамену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Хвала.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Да се вратим на ово, да ли може сведок да се сети, он се позива на те своје извештаје, по овој линији безбедности, да ли може да се сети, шта је био садржај извештаја о томе шта се догађало 20. на Овчари и шта је исход тога, да ли он тога може да се сети сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суштински сад, шта је тај извештај садржавао?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Видите, ово све што сам сада рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо у овом смислу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сам о томе извештавао и писмено и усмено, знате, чак сам тражио и мишљење да ли је то све одрађено како треба и тако даље, али да Вам кажем, сада рецимо, ја да, постоји у извештају, нека се прочитају, тачно ће да се види шта је. Чак, сам рецимо рекао, на неко Ваше питање, пре питања господина Даниловића, ако сам добро чуо име, да сам и гласине, које су полуистине, уносио, па да се провери или да се не провери. Јел и гласине представљају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ти извештаји које сте сачинили, после овога су били у овом правцу како сте нам данас овде причали? У том смислу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, искључиво по линији рада органа безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не по линији.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ко му је рекао да се не бави тиме, него нека се бави бригадом, одласком у јединице, ко му је то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проблематиком безбедности јединица?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: А да се не бави овим стварима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да, да, речено ми је у контраобавештајној групи у Шиду, тамо је било, по одласку гардијске бригаде, тамо ми је било референтно место за слање извештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко конкретно?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ко рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко конкретно?



СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, ја сад не могу да се сетим имена пуковника који је био, он је настадао на Шари са генералом, пао је са хеликоптером на Шари, он је био шеф. Да, генерал Вуковић, али пуковник је Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У микрофон, у микрофон причајте господине Вукосављевићу.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Пуковник Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, од њега сте?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па он је био старешина групе, мада је он, та група је била доста јака и била је доста јака, то су били, у саставу, пар пуковника, више потпуковника и тако даље, више оперативаца, била је јака група, значај тог ратишта је био веома важан.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Значи причамо о догађају, не у начелу, однос његов и Шљиванчанина као претпостављеног. Да ли се може сетити о овом догађају, да ли је са њим непосредно или преко ове двојице сарадника Карана и Каранфилова, комуницирао, пренео неком од њих, ако може да се сети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватио да не може да се сети, да ли је уопште то урадио.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, најискреније речено, немојте да ме обавезујете да, ја не могу да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Разговарате са Војновићем и он каже, тамо влада хаос, па Вас шаље на Овчару и предузмите што треба, тако сте рекли, како сте Ви то схватили, шта то да предузмете и шта је то што треба да предузмете?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да сам рекао сад овде, да предуздем шта може да се предузме, значи што је могуће да се предузме.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Је ли било мало конкретног говора шта то, које мере?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Није било, једноставно однос између команданта и органа безбедности је безрезервни, знате, ту нема резерве, уколико орган безбедности, командант, не могу да сарађују, онда мењају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када смо већ код овога?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Значи, било је то начелно: иди види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Војновић и у једном тренутку био са Вама на Овчари?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у једној од ове две ситуације?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Е сад каже, територијалци хоће и траже да преузму заробљенике, јер су они њихови. Е сада, када је дошао тамо, да ли је он или неко од ових официра који су са њим кренули или које је затекао од официра из ове 80. бригаде, да ли је неко са неким од територијалаца конкретно комуницирао у вези с тим, значи са овим, са оним, значи да ли се неко декларисао ту да представља територијалце, да поставља тај захтев?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па већ је питан то, судија, члан већа.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Најбоље да питате актере који су били, мислим људи који су били.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ево, ја Вас питам, да ли сте разговарали са неким,?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко са Вама разговарао од територијалаца?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, ја сад условно речено са ове временске дистанце, да ли јесте или није, не могу, ја сам по правилу за рад органа безбедности тражио старешине, он је за мене меродаван па онда по хоризонтали још мало поткрепим информацију, проверим да ли то стоји и онда доносим одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте проверавали да ли у тој групи људи има старешина, да бисте са њима?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У којим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од територијалаца?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, нисам проверавао, да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код њих проверили шта хоће то, на основу чега траже?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сам извршио процену ситуације и на основу моје процене ситуације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са неким од њих разговарали, да бисте проценили ситуацију? Или само са припадницима Ваше јединице?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не могу ништа да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли је сад његов задатак, питам, био да процени ситуацију или да је решава, уколико може, наравно? Није ми јасна његова улога ту.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Мој задатак је регулисан правилима за рад органа безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте добили задатак од Војновића, то Вас пита пуномоћник, Ви сте добили задатак од Војновића, потпуковника Војновића?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да. Да идем и да видим и да урадим шта могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли да решите? Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не да решим, него да видим шта се догађа, шта се ради. Ако ја могу да решим задатак сам, ја га решавам сам, а ако не могу да га решим, онда ја тражим испомоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавештавате потпуковника, то разумем.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Сведок је у вези овог разговора који је он заједно са Војновићем, својим старешином имао код пуковника Мркшића, данас је рекао: ајде немојте да ме давите, Мркшић је тако завршио разговор, у истрази каже откачио, није важно, смисао је мање-више исти. Да ли је он о овом исходу разговора известио своје старешине по линији контраобавештајне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Безбедности?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли баш тако?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па да Вам кажем, најискреније, може и то да се прочита, али немам ја ту разлога, задатак органа безбедности је исти, а ни један други не постоји. Ми дајемо податке, а линија командовања после одлучује, она не мора уопште да уважи наш извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Овде ми употребљавамо израз оперативна група ЈУГ, Ви сте рекли јужно бојиште, није важно, ко је командовао по безбедносној линији, малопре смо око тога покушали нешто да расправимо, а ко по овој војничкој линији?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Командант јужног бојишта је био пуковник Миле Мркшић, а начелник органа безбедности мајор Шљиванчанин.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ја се извињавам, Мркшић је био командант гардијске бригаде или и једно и друго?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Мркшић је био командант гардијске бригаде коме су биле, по мом сазнању, не могу да тврдим, али по мом сазнању, то ми је речено, био је командант јужног бојишта, што значи, све јединице су биле претпочињене тој команди и то је била најстарија команда и он је био, по мом сазнању, официр највишег чина на том бојишту, друго у вези Шљиванчанина, сам тражио из корпуса крагујевачког, коме да се претпочиним, односно с ким да сарађујем по линији безбедности. значи он је био са начелником безбедности гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем. Јединица је, иначе, претпочињена.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је, задатак потчињеног је да се јави претпостављеном.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Ја Вас молим, господине председниче већа, тако Вас ословљавају овде, да питате сведока, да ли је пуковник Мркшић у разговору када их је откачио, када је рекао: немојте ме гњавити са том ситницом, њему и Војновићу, да ли је издао наређење директно, да ли је издао наређење да се они повуку и да предају заробљенике територијалцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или уопште, било какво наређење да ли је Мркшић том приликом издао?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изузев овога само што?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То ми није познато, да ли је он издао наређење и тако даље, али да Вам кажем, у таквим ситуацијама се тражи писмено наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви сте присутни, Војновић је ту, рекли сте шта је он рекао, зато Вас пита пуномоћник, да ли је издао какво конкретно наређење или не?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Мени није познато, али у принципу кажем, за такве ситуације се тражи писмено наређење.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, ко је онда издао наређење да се повуку њему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, Војновић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Војновић? Добро. Овде има да је он имао по безбедносној линији и да је имао нека сазнања о контакту команде јужног бојишта и територијалаца. Мене интересује, у које време је тај контакт остварен и ако може да се сети, какав је то контакт, о чему се радило и када је остварен контакт, то ме првенствено интересује?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Питао је господин помоћник јавног тужиоца, тако сте ми га представили. Одговорио сам на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али остало нам је, искрено речено.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сам рекао да су то, могу да поновим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То су питања оперативне природе, која су у ходу, ја их стварно нисам ни проверавао да ли је то било. Али сам имао сазнање,

неко ми је рекао, ми смо то и то и тако даље, ја сам то са већим бројем људи контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када, када се то дешава?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То је било у периоду, рецимо, новембар, пардон, децембар, јануар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Децембар, јануар?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да. И то ретроактивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ретроактивно, кажем, ако сам разумео, да је то било у време тих догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене интересује, да ли је регистрован код њега, да ли је он или његова служба безбедности, регистровала контакт територијалаца и команде у време, непосредно пред завршетак операција и након завршетка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже да су та његова сазнања из децембра месеца.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли има сазнања о контакту команде и територијалаца у време престанка операција у Вуковару?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не? Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Чуо сам питање, али.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је приликом првог или другог доласка на Овчару, да ли је видео капетана Каранфилова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја сам питао сведока у том смислу, он је рекао, ако је рекао да никога из других јединица, ако нам је сведок рекао на моје питање да никога из других јединица, ни официра ни војника није било, онда свако питање типа Каранфилов, не знам ни ја Шљиванчанин је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Код ове разлике између војника и официра и ЈНА и територијалаца, да ли је постојала разлика у ознакама и у капама које су носили?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да. Чуо сам питање, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да? У чему, у чему се огледају те разлике? У микрофон причајте, обраћајте се нама.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Рекао сам, малопре, да су припадници ЈНА носили формацијске униформе и формацијско наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: А код територијалаца је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је формацијска капа и ознака у то време била?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У то време је била «титовка».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Титовка?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За војника титовка са?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Са петокраком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са петокраком?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу ли то носили територијалци?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Од случаја до случаја.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта су носили још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, шаролико, шаролико.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да Вам кажем, овде он се изјашњавао, изјашњавао се, сви су то питали и он је говорио у истрази, али, о томе да је ситуација изузетно

деликатна, да је још више погоршана, да постоји могућност о евентуалној ликвидацији, али није баш рекао, иако сте Ви то инсистирали, ја опет ћу да питам, није баш рекао, на основу чега он закључује да ће да их убију? Који му је то главни аргумент да ће их евентуално убити, ако ови оду, да територијалци имају намеру да их убију? Који му је главни репер?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, ја сам питао то сведока.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питао то сведока. На основу чега закључак типа и ликвидација, а он нам је објаснио на основу казивања Везмаровића и сазнања од осталих војних полицајаца и процене целокупне ситуације.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Све уопштено, није конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја молим да сведок једноставним речима опише шта је видео, наравно по сећању, када је ушао у хангар и оценио да је хаотична ситуација? Али једноставним речима, значи оно чега се сећа, да опише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, описао је.

НАТАША КАНДИЋ: Није. Описао је речником који је неразумљив, сада молим да покуша једноставним речима да опише, на пример да каже, као што каже, ушао је неколико метара у хангар, видео је да су заробљеници стајали уз зид, који је однос између територијалаца и заробљеника, где се налази војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао, група заробљених, мања са десне стране, у средини хангара већа група заробљених, око њих група територијалаца, велика група територијалаца и војних полицајаца, хаос и неред, тако сам схватио.

НАТАША КАНДИЋ: Али, молим Вас, то није опис ситуације за закључак да је хаотично стање и за предузимање онда мера, као обавештавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можемо онда на други начин да га питамо, али он је то описао и сада на основу тога описа, он извлачи неке процене, ја се слажем да нам је ту остао прилично нејасан.

НАТАША КАНДИЋ: Питање је, шта, како се односе територијалци, да опише неке ситуације и случајеве, однос територијалаца према заробљеницима, на основу којих он значи процењује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, господине Вукосављевићу, ако сте на моје питање, да ли је било сукоба, дакле, управо у односу између територијалаца и војних полицајаца, ако сте нам рекли да није било неких сукоба, питање је да ли је било сукоба територијалаца и заробљених у смислу напада, Ви кажете, ова група већа заробљених је у средини хангара, око њих су територијалци?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја нисам уочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има напада?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја нисам уочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ударања, туче? Малтретирања?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Нисам ништа од тога уочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа од тога нисте уочили?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ништа нисам уочио, ја сам и рекао, веома сам кратко боравио, на основу извештаја који сам добио од командира чете и разговора са присутнима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели како изгледају заробљени?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па нисам, ја сам дошао, то је било доста кошмарна ситуација, Ви сада тражите од мене да из једног кошмара после тринаест година, дајем децидиране податке, ја то стварно не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, питајте сведока, да ли он разговара са припадницима војне полиције ту у хангару или изван хангара, где разговара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Односно, прикупља податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао. Где сте разговарали са тим Вашим, са Везмаровићем, рецимо?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: На уласку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самом улазу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Он ми је пришао.

НАТАША КАНДИЋ: Ако може да се сети, шта они њему, неко од њих каже, једноставним речима да опише, каже они ми дају извештај, па ја тај извештај од више њих ценим и доносим оцену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је већ.

НАТАША КАНДИЋ: Значи једноставним речима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, сведок је питан и он је рекао шта му је Везмаровић пренео.

НАТАША КАНДИЋ: Па можда му помогнемо, он мисли да треба да се изражава одређеним терминима и бојим се да је у томе проблем, он мисли да мора да користи војне термине или како се изражава када реферише команданту, да покушамо да једноставним речима он то исказе, лаички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам заиста шта Ви сада тражите од сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви тражите од сведока? Куда ће једноставније речи, Везмаровић ме је упознао са ситуацијом и он ми је рекао да су поједини војни полицајци тучени од стране ТО и то сам чуо од неких војника, полицајаца, који су били тамо, схватио сам да практично мештани Вуковара, односно територијалци, траже да им се предају затвореници. Мислим, не знам куда ће једноставније?

НАТАША КАНДИЋ: Па, молим Вас, хоћете му поставити ово питање, да замолите сведока, да каже, ево шта је један од тих полицајаца са којима је разговарао, шта му је рекао, како је описао ситуацију која је, значи, тако алармантна да постоји могућност ликвидације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ух, бојим се да нас то неће нигде одвести, али, можемо, можемо. Са колико војних полицајаца сте причали?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не могу да Вам кажем, али најмање једним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најмање?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Најмање једним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тај најмање један, шта Вам је рекао?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па ово што сам рекао, али шта да Вам ја кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Па, молим Вас, питајте га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је тачно рекао тај најмање један?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја, господине председавајући, господине судија, како хоћете, не желим да Вас повредим, или да Вам умањим функцију, ја сам тамо био мобилисан, ја сам тамо био официр, ја сам радио по правилима војним, ја

не могу сада да причам овде моје утиске и шта је ово, оно, да ја препричам својим речима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ваш утисак? Него Ваша запажања, господине Вукосављевићу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Сва моја запажања која сам ја имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша запажања, по Вашем сећању, разумете?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Службено, и органи безбедности који су били надлежни да оцењују мој рад, они су дали полазну оцену и можете да прочитате моју службену оцену како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, не занимају нас Ваше службене оцене, господине Вукосављевићу, јер на основу њих нећемо ми ништа добити овде, конкретно. Нас занимају Ваша запажања као човека, сведока, Ви сте сведок, Ви сведочите, Ви сте присутни, Ви ћете сутра када одете из ове суднице, причати неким Вашим рођацима, и пријатељима, комшијама, шта је било у овој судници, значи Ви њима сведочите за нека дешавања којима сте присуствовали, што сте видели и што сте чули. Од Вас очекујемо да по сећању, уз сву резерву, наравно уз сву резерву временске дистанце, да нам кажете по Вашем сећању, с ким сте разговарали, шта сте разговарали, шта сте чули, разумете?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Све што сам Вам рекао, то је, ја немам шта друго још да причам. Не знам ни шта да Вам причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођа, пуномоћник инсистира на томе, да одговорите, шта је рекао тачно Везмаровић, па Ви мене не слушате уопште? Када ја говорим, господине Вукосављевићу, Ви слушате, када Ви говорите, ја слушам. Дакле, ако се сећате, шта Вам је тачно рекао Везмаровић, шта Вам је тачно рекао тај најмање један војник полицајац, да бисте Ви извучили из тога одређене закључке? Ако се сећате?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Где се налази команда гардијске бригаде или сектора, у Негославцима, колико је удаљено од команде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, рекао је, око километар.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок, замолите сведока пошто у свом исказу каже да је детаљно упознао пуковника Мркшића о томе шта се догађа на Овчари, да ли може да покуша да наведе како је то детаљно, којим је речима описао и упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, питан је и рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, опет је генерално рекао, можда када му овако поставимо питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви нисте са тим задовољни, са тим одговором, можете да кажете да нисте задовољни са тим одговором, али ће онда сваки од осталих пуномоћника и бранилаца рећи исто тако да је ту остало нејасно, није рекао овако и онако, и онда га можемо питати до у бесвести. Сведок је питан на те околности, предочено му је шта је рекао у истражном спису, он је рекао што је рекао, ја не видим заиста сврхе да му стално изнова понављамо једно те исто.

НАТАША КАНДИЋ: Извините, председавајући, ја мислим да сведок збиља вероватно не разуме да не треба овде да се изражава војничком терминологијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, колега браниоци.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не само да представља мучење овог сведока него и свих нас овде, инсистирање на неким једноставним школским речима, ја то морам да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али онда тражите реч да то кажете, а не да коментаришете, па?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукосављевићу, да одмах расправимо и то, ми од Вас не очекујемо никакву посебну стручну терминологију, па ни војног, ни безбедносног типа, ми заиста од Вас очекујемо да Ви својим речима, у складу са својим општим образовањима, пренесете Ваша сећања? Да ли ту имамо неких проблема? У разумевању? Ја не бих рекао.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ни ја, ја могу да говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Могу да говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, дакле, да знате, дакле да знате да ми од Вас не очекујемо никакву стручну терминологију, никакве стручне изразе, ни безбедносно – војног типа? Него, чак, супротно, да је свима разумљиво.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тада, значи, у команди гардијске бригаде видео те вечери капетана Каранфилова, Карана или мајора Шљиванчанина?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Рекао сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није. Био је на састанку код Мркшића.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је током тог разговора код Мркшића, да ли је мајор Шљиванчанин питао, постављао нека питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја нисам схватио да је касније био Шљиванчанин ту? Ко је био, господине Вукосављевићу, ко је био Војновић, Ви, Мркшић? Да ли је било још кога?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сведок сећа која су то сазнања која је он уносио у своју службену бележницу и слао, обавештавао орган безбедности, мајора Шљиванчанина, да ли може да наведе нека од тих сазнања, гласина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо овако, колега браниоче, заиста не можемо овако. Ја слушам, видите, нисте добили реч, нисте добили реч. Ја ћу да Вас упозорим, ја ћу да Вас упозорим, када год то сматрам да треба. Дакле, ја пажљиво слушам питање и онда Ви коментаришете, па ме деконцентришете. Ја Вас молим да тражите реч, да се обратите суду.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад ја Вас молим, пошто сам видела његово, овог адвоката показивање руком на мене и начин на који је то урадио, ја Вас молим да га опоменете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опоменут је и ово схватите, ово схватите као опомену и Ви колега ово схватите као опомену.

НАТАША КАНДИЋ: Његово непристојно понашање у судници, да он себи дозвољава да одмахује, ово је страшно непристојно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заиста, нисам видео, али заиста колега, обраћање овом суду, упристојите и схватите ово као опомену. Можете наставити.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, да ли могу сада добити реч?

НАТАША КАНДИЋ: Па, молим Вас, када ја завршим.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ето ко управља поступком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада не, за сада не, браниоче.



НАТАША КАНДИЋ: Ја молим још једном да замолите сведока, ако може да наведе из тих својих извештаја, та сазнања, гласине, које је он прикупљао, бележио, достављао, да ли може да наведе шта је у томе писало, да ли су та сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да се прекине док? Не, не, имаћемо паузу, направићемо паузу, господине Вујановићу, сада да прекидамо, направићемо паузу. Досад сам дозвољавао и није било проблема, до сада сам дозвољавао и није било проблема, а сада Ви тражите да прекидамо, онда нећемо да прекинемо, јер нећете ни Ви да идете напоље. Па ћемо направити паузу.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, реч је о тим сазнањима и гласинама које он, значи, у складу са својим послем је прикупљао и слао је и мајору Шљиванчанину и команди гардијске бригаде. Да ли, каква су то сазнања о догађајима на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао нам је то сведок, питан је, баш смо га то питали, мислим да га је колега Даниловић то питао. Управо оно што је данас овде говорио. Оно што је данас овде у суду говорио, то је, у том смислу, известио, сачинио извештаје.

НАТАША КАНДИЋ: Ја мислим да није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукосављевићу, да ли добро интерпретирам?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Одлично ме интерпретирате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, направићемо паузу петнаест минута.

**Настављено у 12,50 сати након паузе, ради одмора.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите колега?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Председниче, ја молим ако могу да напустим у пола два главни претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пола два? Направићемо паузу.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Адвокат Ђурђевић ће ме замењивати, имам неких обавеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ће Вас замењивати, ко?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Адвокат Ђурђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурђевић? Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Председниче, ја ћу напустити у један сат, замењиваће ме адвокат Штрбац. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Примили смо на знање. Да наставимо саслушање сведока Вукосављевића.

**Наставља се саслушање сведока Вукосављевић Драгог, који на даља питања исказује:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукосављевићу, седите, претпостављам да је ова пауза и Вама пријала, да се мало освежите, наставићемо даље са питањима. Колеге пуномоћници?

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: У једном делу свог исказа сведок је рекао да му је рад на откривању организатора повлачења војске са положаја био приоритетнији задатак, управо у тренутку када се дешава та драма са заробљеницима, а да је вероватно рад на обезбеђењу заробљеника и поред реалне процене да могу бити ликвидирани, нешто што може да сачека. Интересује ме и питање сведоку, да ли му је у тренутку када су заробљеници ликвидирани и када се повуку, јер он прича о томе, да ли му је рад на откривању починилаца тог кривичног дела постао приоритетан задатак, а ако јесте, шта је предузео у том смислу и до којих сазнања је дошао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине пуномоћниче, нисам сигуран да сте Ви разумели казивање сведока у том делу.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Записао сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Ја сам записао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам сведока разумео потпуно, на потпуно други начин.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Рад на откривању организатора повлачења војске са положаја је приоритет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам и о овом догађају по линији органа безбедности обавештавао и њима сам пренео своје утиске и практично сам тражио инструкције за даље поступање, па и оно у Шиду од када му је речено, да то више није његова, па ми је наложено да се бавим проблематиком безбедности јединице, односно да спречим напуштање јединице након 45 дана и да се не бавим проблематиком.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Добро, то је уводни део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукосављевићу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Добро, онда само питање: да ли му је неко наложио да се бави питањима откривања починилаца тог кривичног дела и шта је у том смислу урађено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него супротно, наложено му је да се тиме не бави и то му је рекао, како рекосте пуковник?

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Пре ликвидације?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Пуковник Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре ликвидације? После?

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Онда нисам разумео, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, потпуковник?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић, тако је.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли су територијалци имали безбедњаке, како се то каже? Односно, да ли су имали структуру као што имају редовне јединице, официре за безбедност, односно лица задужена за безбедност?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате, да ли знате што?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли су имали неку организациону структуру?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам организациону структуру, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: А да ли су, онда, лица задужена за безбедност из оквира редовне војске покривали безбедносно и територијалну одбрану?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Највероватније?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Територија је контраобавештајно покривена и у миру и у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви као начелник безбедности 80. моторизоване гардијске бригаде из Крагујевца имали у склопу Ваших, дакле, послова и тај део посла? Безбедносно покривање, не само састава 80. моторизоване бригаде, него и територијалне одбране?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, конкретно, кажем, тежишно ми је наложено да се бавим 80. бригадом, тежишно, а ја сам рекао да сам о свим сазнањима са територије редовно извештавао, значи сазнања која добијем са територије од припадника 80. бригаде, ја извештавам и то су истине и полуистине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Истина је када се докаже.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ја сам разумео то из Вашег казивања досадашњег. Оно што је било питање, покушао је и председник већа, да ли је било људи унутар територијалне одбране који су били резиденти Вашег обавештајног рада, који су покривали и то шта се догађа у територијалним јединицама? Или, да ли сте Ви то радили уопште?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па прво, ја имам службену обавезу да о томе не говорим, али пошто тога није било, знате, пошто тога није било, била је ту једна јача група, него што сам ја имао групу, која је покривала територију, није имало потребе, они су то одрађивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Која је јача група само?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па била је јача једна група, господине судија тражите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то при гардијској бригади или?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, при контраобавештајној групи у Шиду.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ако сам ја добро разумео, значи, ипак је постојала нека структура која се бавила и безбедносним покривањем територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територије, територије.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Територије и јединица територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сведок није рекао, односно на директно то питање, он је рекао да тих сазнања нема, али је била једна група јача, рекосте, при?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Контраобавештајној групи у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, није ни унутар гардијске бригаде, није ни унутар 80. моторизоване, која је покривала безбедносно целу територију.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Али територија се у принципу покрива безбедносно нон-стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, разумем.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да ли може да нам означи наслов, односно адресу тих којих су покривали, шта је то формацијски?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то формацијски, та група?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: И која личност је то водила, ако то зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате тих сазнања, наравно?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не бих да дајем те податке, ти подаци су службене природе, али тражите од војне контраобавештајне службе, добићете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сам потписао изјаву да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно, Ви се позовите да ако нешто што Вас ми питамо спада у домен, покривено је неком тајном коју Ви морате чувати, Ви имате право да се на то позовете и кажете, ја на то не могу да одговорим, јер сам везан обавезом чувања тајне, разумете? Значи, није никакав проблем ни у том смислу, само морате нам објаснити.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: И још једно питање: сведок је рекао да је њему наложено да се бави безбедношћу унутар јединице у којој је, баш Вама. Да ли је неко други остао да покрива територијално и ако знате, ко је то био из оквира Ваше јединице или из оквира?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сведок је начелник безбедности своје јединице, значи врх безбедности.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да, али да ли је у овим другим јединицама, пошто та јединица је, колико сам ја разумео, била под командом друге јединице, односно под командом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпочињена је оперативној групи.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Јесте. Да ли је неком другом наложено да се бави територијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли што око тога?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У принципу да Вам кажем, два органа безбедности не завирују један другом у сто. Значи мени нису доступни подаци ко, шта мимо мене ради, чак је и орган безбедности предмет посматрања и контроле надређеног органа безбедности.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ја разумем и то је обично да се не гледа шта други ради, то је у реду. Моје питање је, да ли је Вама познато да је неко од тих других добио у надлежност да се бави безбедношћу са тачке територијалне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, не знате, само реците?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: И да ли знате ко је, ако јесте?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ту је дефиловало више људи, знате, више људи је свраћало код мене да разменимо информације, рецимо долазио је чак и генерал један, начелник безбедности прве армије и тако даље и тако даље, било је више људи, онда је било по хоризонтали између јединица, између мене и суседне јединице и тако даље и тако даље, то је тако организован рад, међутим, ја Вам не могу да причам те детаље, то тражите службено, добићете све то, то све постоји записано и одрађено, нема ништа, само немојте мене да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање дакле, одговорите на њега, ако знате да одговорите и ако можете да одговорите?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате и ако можете?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То је службена тајна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете? Тако, само реците.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: С обзиром на ту околност, немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Браниоци?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Посматрано са формацијског аспекта, да ли је сведок у својој 80. моторизованој бригади, начелник безбедности као што је то мајор Шљиванчанин начелник безбедности у гардијској бригади?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У формацијском смислу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, одговорио је, да.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли су између осталих јединица ангажованих на том простору, дакле, те две јединице, оне под заједничком командом оперативне групе ЈУГ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок рекао.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Добро, онда повлачим питање. Да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и сада клима главом.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је, дакле, да ли по линији безбедности и мајор Шљиванчанин као начелник ове јединице, Гардијске бригаде, а и сведок као начелник безбедности 80. моторизоване бригаде, имају своју своју безбедносну команду, односно претпостављену команду по тој линији, чије је седиште у Шиду? А њен командант пуковник Петковић Љубиша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесам разумео у начелу, видите, докле год је гардијска бригада била претпостављена командама за јужно војиште, мени је практично био по стручној линији шеф Шљиванчанин. А за кога је он био везан, знате, ја не знам, када је он отишао онда ми је наложено да се јавим у Шид и ја сам се јавио, тамо сам добио инструкције и онда наставио са њима да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али за ово време, док је гардијска бригада тамо, Ваш непосредно претпостављени то сте нам рекли?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја нисам знао да постоји контраобавештајна група у Шиду, док није отишла гардијска бригада, значи нисам ни знао пуковника Петковића и групу која је била са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Шљиванчанину у том смислу претпостављени, Ви то не знате?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли та оперативна група ЈУГ има своју команду, свој штаб?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, они су надређени штаб за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има начелника безбедности?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је начелник безбедности оперативне групе ЈУГ?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Шљиванчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и начелник безбедности гардијске бригаде?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, уједно, па то је претпостављена команда.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: А да ли сведок зна да војска почива, управо на принципу једностарешинства и да је неспојиво двојство функција, у овом случају, да мајор Шљиванчанин може бити и начелник безбедности, односно помоћник команданта за безбедност у гардијској бригади, а истовремено и начелник безбедности, односно помоћник команданта оперативне групе ЈУГ? Значи ли то да постоји у овом случају кршење принципа једног старешинства? Да ли сведок зна?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете, одговорите.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не постоји, не постоји ту уопште систем двостарешинства, једноставно, то је надређена команда, као што имате, рецимо, команду корпуса, знате, који је имао команду из своје јединице приштапске, онда командује бригадама и тако даље, значи, мени је начин безбедности корпуса у овом случају Шљиванчанин, као да је био начелник безбедности корпуса и значи, примера ради, западне армије, они уопште немају команду, они имају тимове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то је сад теоретисање, добро, сведок очигледно не може на ово питање одговорити, али и није за њега.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Добро, сведок је очигледно поступао као што сам каже, по правилима рада органа безбедности у оружаним снагама СФРЈ? Да ли је поступао по том правилу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неко правило поступања?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте поступали по том правилу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли по том правилу о свему ономе што предузима сведок у делокругу свога рада органа безбедности, је у обавези известити свог претпостављеног команданта, у овом случају, потпуковника Војновића?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У начелу да, командант се информисе о подацима који су му битни да доноси командне одлуке, а део података који нису битни и који га не оптерећују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи, да.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: И на крају, да ли је сведок када је дошао на Овчару, од командира војне полиције, капетана Везмаровића, добио обавештење, односно да ли је имао сазнање да је капетан Везмаровић успоставио ред у хангару и да су територијалци, како он каже, испоштовали беле опасаче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је сад мало сугестивно.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Па исказ, да му предочимо исказ Везмаровића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако можемо.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако можемо.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Не, не, нема никаквих проблема, сада ћемо да предочимо. Сведок каже да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да га нађем.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: То је страна 53, транскрипта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја то не могу наћи нигде.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: На страни 53, транскрипта од 29.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, колега, ја то немам овде, али ћу прихватити да Ви то имате и дозволићу да Ви то прочитате.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Сведок Драган Везмаровић: већ је мрак, већ пада мрак, значи, када сам стигао, ту сам сада затекао опет у истом хангару одређени број људи за које сам чуо да треба да се обезбеђују и видео сам одређени број опет људи у различитим униформама који су шетали кроз хангар. Ту сам сада предузео неке мере у циљу обезбеђења тих људи. Сви су изашли из хангара, сем ових које смо обезбеђивали и део људства из војне полиције. Опет је повучен канап, опет је све требало да тече као и претходне ноћи. Да ли Ви имате сазнање да је капетан Везмаровић успоставио ред у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном тренутку успео да успостави ред? Ви сте били одсутни једно време? Колега је у праву, то Везмаровић јесте рекао?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не, ја уопште не сумњам у добре намере било кога овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Али то сазнање да је Везмаровић, мени није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте нам овде сведочили о две ситуације које сте Ви затекли, први пут и други пут?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно време сте одсутни, све време тамо је Везмаровић?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је у једном моменту рекао да је, у једном тренутку он успео да успостави ред, да избаци све напоље, да развуче канап и тако даље, да обезбеди улаз у хангар и тако даље?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Нисмо о томе разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Немам више питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја бих молио да прво поставите питање сведоку, о чему је разговарао и шта га је питао пуномоћник оштећених, Наташа Кандић, за време ове паузе, јел су разговарали петнаест минута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време ове паузе, шта је сведок разговарао са?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте, разговарао је са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћником оштећених?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пуномоћником оштећених, јел после тога следе наставци питања и тако даље пуномоћника оштећених, молим да се изјасни сведок о овој околности, петнаест минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам, одбијам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Следеће питање, председниче већа, да предпочите интегрални део исказа сведока Везмаровића, управо на ове околности које је и колега Петрушић износио. Наиме, њихови искази су апсолутно контрадикторни у погледу безбедносне ситуације на Овчари, ја бих молио да се тај део шире прочита и да се тада сведоку предочи и да се затражи његово мишљење о наводима Везмаровића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је предлог колега, Ви наставите са питањима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се сведок може изјаснити, колико је тачно било сати, када он други пут долази на Овчару, тачно, релативно тачно, по његовом сећању?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, било је касно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду време када сте дошли први пут, колико сте се задржали?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Са грешком од два до три сата, могу да кажем, али, рецимо, 21 сат, 22 сата, али оријентационо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везмаровић исто не може да се изјасни када сте се вратили са Овчаре, каже, у сваком случају, пре поноћи, када су се они вратили?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У сваком случају пре поноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају пре поноћи?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У сваком случају пре поноћи, 21 сат је пре поноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Јан Марчек нам овде каже да је он био у команди код потпуковника Војновића у времену, највероватније, између 21 и 22 сата или тако некако и да се тада вратио Везмаровић са војном полицијом са Овчаре?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ништа, не знам шта да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то могуће или није могуће по неким Вашим представама?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Могуће је, могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сведок одлази заједно са капетаном Везмаровићем назад у команду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је, заједно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је на Овчари видео Јан Марчека, капетана у том хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Јан Марчек?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јан Марчек је командант ЛАД-а ПВО.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли га је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је, да ли сте га видели на Овчари или не?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Чуо сам питање, не могу да тврдим са сигурношћу, али он је био командант Овчаре, он је морао да буде ту присутан. Он је био командант Овчаре, писменом наредбом команданта бригаде по мом сећању и знању, био је именован за команданта Овчаре. Јан Марчек је по мом неком сазнању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је командант ЛАД?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Места Овчара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ПВО?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте, и уједно командант места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, уједно и командант места?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се њему обраћао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш у то време?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Али да Вам кажем, то Вам кажем по сећању и сазнању. Знам да су били именовани сви команданти места, рецимо, Богдановаца, овог оног и тако даље, а мислим да је Јан Марчек био у то време именован за команданта места Овчаре.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је познато где је локација Грабова на Овчари?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да ли да проширим само одговор? То је несхватљива ситуација, ми смо имали само једну карту у команди, једну радну карту и из те карте смо користили податке. Зато ми није јасно, знам, рецимо куда сам ишао, не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када је ишао ту? Када је ишао ту?



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па на локацији Грабово, каже да је ишао туда, да су имали само једну карту, али да је он ишао?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Нисам ишао никада на Грабово, нити знам где је, кажем, нисам имао карту.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је познато да ли је тамо било некаквих јединица, војних?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сведок је рекао да су у обезбеђењу тај дан на Овчари били, поред војне полиције, припадници других чета, наравно и везиста и других чета из бригаде, да ли зна које су то чете биле, из којих чета?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, апсолутно, не знам апсолутно ко је био, али биле су приштабске јединице, могу да кажем ко чини приштабске јединице, команде бригада, ако је то интересно, чета везе, чета војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била чета везе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Извиђачка чета и команда, то су четири самосталне јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била чета везе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У Негославцима, поред команде бригаде.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, на Овчари, он је рекао данас на излагању, да је у обезбеђењу Овчаре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били војници из чете везе?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Чете везе и из других чета, то је тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извините председниче, ја сам тако чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него из чете војне полиције, рекао је из чете војне полиције.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: И други припадници 80. бригаде сам рекао и други припадници 80. а не знам конкретно из које је јединице други припадници, било је ту из свих тих приштабских јединица, формирана је екипа 15, 16, 20 људи, не знам тачан број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад, колико их је укупно, што војних полицајаца, што тих из других чета?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па не могу да Вам кажем тачно. Не могу да Вам кажем тачно, мислим чак да је било мање војних полицајаца, него ових других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везмаровић каже да је то био један вод и Ви данас рекосте нешто, отприлике, један вод?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: По мом виђењу није био вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био пун вод?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Он је имао, Везмаровић је имао на располагању у том тренутку само један вод војне полиције, саобраћајни вод који броји 15 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везмаровић каже управо то, један вод је имао.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па један вод је имао, али није био ту, него је био на другим дужностима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је имао један вод који је био ту?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Онда је тако како је он рекао. Он је био ту.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ако дозволите да даље наставим. Да ли му је познато, да ли је његова та чета војне полиције, имала део војне полиције, тзв. саобраћајца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Које су они активности имали тих дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало широко, да ли су они имали неких активности везано за Овчару?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Претпостављам да војска увек има неке активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за Овчару?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не смете саобраћајца да користите као војног полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је сведок рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су ти припадници саобраћајне војне полиције исто били тај дан на Овчари?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Није ми познато.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су били дан пре тога на Овчари?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Исто, не могу да тврдим са сигурношћу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је познато кок је довео из касарне на Овчару заробљенике, ко је спроводио?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао, не зна, не зна ко их је довео.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је њему неко подносио извештаје као органу безбедности бригаде, значи, по појединим четам, да ли су му подношени извештаји, безбедносне, контраобавештајне и друге неке извештаје?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја ћу да кажем оно што сме да се каже, ја имам у сваком батаљону органа безбедности, у дивизионима немам и ту се организује рад на нивоу бригаде који се заокружује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком батаљону?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да, у сваком пешадијском батаљону имамо органа безбедности и у позадинском и два референта, то је формацијски састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На нивоу чета, не?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: На нивоу чета, апсолутно, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питање је било, да ли?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Нема у дивизионима, то је врло велики пропуст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па би то био одговор на питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су, не, питање је било, да ли су ти референти њему достављали било када какве извештаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада прецизно питање, прво питање је било, да ли је имао унутар чета и да ли су му слали извештаје, он је човек рекао да нема на нивоу чете, према томе, то значи да нема ни извештаја.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су њему подређени писали извештаје и достављали?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Апсолутно, свакодневно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је капетан Везмаровић свакодневно подносио извештаје, писмене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у обавези он уопште да Вам подноси извештаје?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Видите, ту постоји ово што је питао господин око двојне функције, знате, чета војне полиције је самостална јединица и везана је директно за команданта бригаде, као и ове друге три јединице које сам поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приштабске?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Међутим, током обуке полицајаца, они се усмеравају на сарадњу са органом безбедности, усмеравају се и припадници војне полиције редовну информишу органа безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је по правилима службе, при вршењу службе, командир чете у обавези да подноси извештаје безбедносног типа начелнику безбедности бригаде?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Свако је обавезан мени, на мој упит, да да податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не на Ваш упит, него да Вас свакодневно извештава, Ви кажете, приликом обуке они су усмеравани на то?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то ми мало личи на њихову добру вољу, јер није прописано као обавеза.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Није као обавеза прописано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли Вам је Везмаровић подносио било какве извештаје тог типа?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ми смо се свакодневно виђали, то је иста команда, команда чете садржи, увек у близини команде војне полиције и обезбеђује команду бригаде. Свакодневно се виђамо, свакодневно се мењају инфромације.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја сам остао без одговора. Да ли је било писмених извештаја или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмени, писмени извештаји?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Вероватно је постојало писмених извештаја, вероватно, али ја не могу сад, они и ако су постојали, архивирани су, иначе, капетан Везмаровић је повучен негде почетком новембра месеца, почетком децембра месеца из Вуковара, враћен је у команду корпуса, тако да што се тиче неке сарадње.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Из којих разлога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, ово су сувише општа питања, ајмо конкретније.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче, ово су сасвим конкретна питања и одбијајте та питања ако мислите да су она ван предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбићу, договорено.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио да се изјасни сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао да му је Везмаровић када је дошао на Овчару, суштински поднео извештај.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим, председниче већа, да имамо један процесни овде проблем цело време. Да ли сведок је везан службеном тајном, па нам на нека питања не жели да одговори, да га упозоримо о свим његовим правима, а ако је везан, да тражимо онда да буде ослобођен чувања његове војне тајне или да му не постављамо таква питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви ћете да поставите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Два-три пута се сведок позива на некакву војну тајну и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче, разумели смо Вас.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, следеће питање, где се налази његови извештаји?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче, сачекајте. Сведок је поучен, када се у једном моменту позвао на то да не може одговорити на питање зато што је везан тајном, сведок је поучен да у свим тим случајевима треба да суду каже, јер ми не знамо, Ви не знате да ли је то што га питате, да ли је то тајна или није, ми то не знамо. Е, он ће да процени, он то најбоље зна и он ће да каже, знате шта, на ово не могу да одговорим. Ово је сада други пут што ја сведока у том смислу поучавам, Ви тражите да ја то урадим. Ево урадио сам. Хоћете још једном да урадим то?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не морате, не морате. Нека одговори сведок где се налазе ти његови писмени извештаји, његови?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам, нисам добро разумео. Да ли може да понови?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поднео их је команди, ајде сада и ми мало да одговоримо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли у команди корпуса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поднео их је команди крагујевачког корпуса, налазе се тамо.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Копије, а оригинали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А једни по обавештајној линији поднети у Шид, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Значи, на два места морају да буду чувани.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сведок је рекао да за наредбу о повлачењу када је неко од пуномоћника оштећених питао, да ли је Мркшић наредио да се пувуку и тако даље, он је рекао: не, за тако нешто би сигурно ишла писмена наредба. Да ли је он тражио од Војновића било какву писмену наредбу о повлачењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сведок је суштински одговорио на то питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је накнадно добио неку наредбу или било шта?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците гласно.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не, кажем са извињењем, мислио сам да се чујем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како је физички текло његово достављање тога извештаја, тих извештаја што се налазе у Крагујевцу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Физички ишло, па добро ја видим сада ту неки други знају, ја не знам, како то физички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Технички, како се то радило, ти Ваши извештаји?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Курирском везом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Курирском везом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Курирском везом?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било их је писано машином, руком и тако даље?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Онда патрола војне полиције дође, узме, однесе и тако даље. То су строго поверљиве информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи курир? Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сведок је рекао да су имали проблема у бригади, са попуњеношћу и тако даље. Из којих разлога, који су то проблеми били у бригади, да нису могли да попуне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, сада то излази ван ових оквира, нису били попуњени. Небитно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада ћу конкретно да питам, да ли је било идеолошких проблема ту да неко није хтео да носи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су сви војници носили петокраке у његовој бригади?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је било оних који су одбијали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да носе титовку са петокраком?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, не?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Мени није познато да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли униформу коју су имали припадници резервног састава, да ли је то униформа коју су задужили пре рата, као резервни састав?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то униформа само?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: М-77.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: М-77? Е сад, бранилац Вас пита, је ли?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Могу да одговорим на то питање, видите, бригада, ја сам то већ одговорио, је три пута мобилисана пре доласка на војиште и први пут у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно, небитно.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Сва опрема је остала у Шиду, па је дата нова, па је други пут исто одбачена униформа, па су давале нове, али су увек биле униформе М-77.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али увек М-77?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су то униформе које су имали унифицирано сви припадници резервног састава у бившој Југославији?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте за Вашу бригаду?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, стандардна униформа М-77, с тим што се разликовало по родовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Све пешадијске су такве биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио, председниче већа, да сведока упознате и са исказима појединих сведока, поготово сведока сарадника, по чијем исказу произилази, поготово оног првог сведока, да су се некакве активности дешавале у смислу одвожења, довожења, селектирања заробљеника, па чак, сведок први каже, да је и непосредно испред хангара, односно седам-осам метара лишавао живота заробљенике? Дакле, по хронологији, да ли му је уопште о томе, било шта познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви били тамо, у та два наврата, да ли је било пуцања, убијања?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели какав леш, у хангару, испред хангара, било где?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је познато име Новковић Јован?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новковић Јован?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То је Јоца, био је капетан прве класе, био је помоћник команданта ЛАД ПВО, за морал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега видели тамо?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, значи Јоцу знам, Крагујевчанин је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Знам Јоцу, Крагујевчанин је, кажем. Знам добро човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марчек тврди да је тамо било неко пописивање, да је био сто унутар хангара и да је вршено неко пописивање? И да су у хангару били и Новковић, али и неки војници његови, Гавриловић Мирко, да ли њега знате, евентуално?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, Јоцу добро знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер је наводно он пописивао.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јоцу одлично знам, али нисам га видео тамо, нити сам видео некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који је формацијски задатак у ратним условима имао тај капетан у чети за морал?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У дивизиону, рекао сам, помоћник за морал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је имао и безбедносне задатке?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Обавештајне?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одговорили сте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се сећа тих дана, да ли га је виђао тих дана, дан пре, дан после?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како је био обучен капетан?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Формацијски.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је имао браду?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: За официре је било обавезно бријање, да ли је Јоца имао браду, неки припадници 80. бригаде су носили браде, и то се толерисало, међутим, официри су се углавном бријали, за Јоцу не могу да Вам кажем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто су се официри бријали, а неки војници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ма, битно је председниче већа, битно је, дозволите да објасним зашто је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте, објасните.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па битно је из тог разлога, што цело време се говори да су територијалци, добровољци имали браде, а војници нису, да су били униформисани у истим униформама и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја сматрам уопште да није потребно да посебно објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било? Браниоче, браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, јел хоћете да одбијем, да не објашњавам или да Вам објасним што одбијам?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Објасните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви објашњавате зашто питате, а ја ћу да Вам објасним зашто одбијам, зато што је Ваше питање било, зашто је била обавеза да се официри брију, официри, старешине?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако, одбијам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто се онда војницима толерисало ношење браде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се војницима толерисало?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се војницима толерисало? Одбијам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је познато име војника Гавриловић Мирка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он у свом возилу имао средства везе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Орган безбедности нема своје возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте ишли возилом?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команданта, а касније пинцгауером војне полиције?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Мркшића? Да ли у тим возилима имате средства везе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У возилу команданта постоји средство везе, то је командно-штабно возило.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он код себе имао или његов официр за везу, ако га је имао, имао средство за везу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било какво средство везе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не, нисмо имали средство везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преносно?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не, нисмо имали средство везе, јер средства везе су у току прве две мобилизације, уништена, тако да је чета била без средстава везе и цела команда.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он одлазио до команде стана тог капетана Марчека, тих дана, у ту команду стана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана или те вечери?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тих дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је Марчек био, где је било Марчеково командно место?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте одлазили на то командно место?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Видите, командна места су се мењала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тада, овог дана? Рекли сте да је командант ЛАД ПВО да је командант цела Овчара?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сам знао сва места свих команди и веома се ретко догађало да нисам сваку команду посетио, сваког дана, то је такав рад. И да ли сам знао те ноћи где се налази, не, ја не могу сада да кажем, али да сам био код њега у команди на Овчари, био сам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је команда стана имала везу са командом бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која сад команда стана?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Команда стана од Марчека, да ли је имала, да ли му је познато, да ли је имала везу са бригадом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање за сведока, да ли је сведоку познато, да ли је командно место Марчека имало везу са својом претпостављеном командом? Везу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Све команде су имале везе и везе трају и прекидају се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рекао је да је на том састанку био Мркшић, Војновић и он. Када је тражио Војновића, да ли је у штабу био начелник штаба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не? Није био или не знате?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам да ли је био начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Али, не, уствари знам, са извињењем, знам. Потпуковник Даниловић је у то време био у саставу првог батаљона и није сигурно био у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је потпуковник Даниловић?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Потпуковник Даниловић је начелник штаба 80. моторизоване бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 80. моторизоване?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте, јесте и био је распоређен са, односно отишао је када је дигнут, односно мобилисан први батаљон, он је био у саставу тог батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је са њим разговарао о овим догађајима на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Са Даниловићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тај дан, то вече, сутрадан?



СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Није човек био ту, рекао сам, био је у саставу првог батаљона са оне стране, тамо негде у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, схватио сам тренутно није био ту, оно када сте Ви били?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Аха, не, не, он је, рекао сам, да је био у саставу, мобилисан је са првим батаљоном, био је у саставу првог батаљона, па је тек се придружио команди бригаде после седам-осам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је одговор.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је пуковник Војновић говорио да је био тај дан на Овчари?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Рекао је да је био на Овчари и да је тамо једна група и тако даље, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да је он био на Овчари, не, не ово је сада ново, мени бар.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па рекао сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ново.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Када ми је давао задатак да је он тамо био и шта се налазило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, шта сте закључили или је он то можда рекао, када је био?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Није ми конкретно рекао када је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Каже да је бригада добила задатак да смести људе у хангар на Овчару и тако даље. Да ли су они добили списак, значи, он, као командант безбедности, да ли је он добио или има сазнања да је неко из бригаде добио списак са пописом имена и презимена заробљених лица?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја нисам командант безбедности, ја сам начелник органа безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорите на питање.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па добро, ту има мало командне одговорности, знате и то мора да се каже, а друго, нисам ни рекао да смо добили наређење за смештај, ја сам рекао да сам добио упутство да одем и да видим каква је ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду је, питање је само, да ли сте Ви као начелник безбедности од те бригаде, чији припадник је Везмаровић, са својом војном полицијом, чији командант је Војновић, који Вам говори шта говори, да ли сте имали какав списак заробљених или не?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио да предочите, председниче већа, исказ Јан Марчека, који говори детаљно како је вршен попис и да је списак донет у штаб, да ли му је шта од свега тога познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно, то је тачно, то каже Марчек?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је сачињен списак, да је донет у штаб Ваше бригаде?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан изјутра?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа о томе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рекао је да је био забринут, шта ће да се деси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао то. Није то рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је код првог случаја, када су довежени из Митнице било каквих проблема?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је тада био некакав списак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли шта о томе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не могу да, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Али су сви људи изјутра одвежени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли, не сећате се, у реду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како зна да су сви људи довежени које су они чували? На основу чега он зна?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: На Митницу, мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: На Митницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? За ту групу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Једноставно, ја сам био нон-стоп присутан од тренутка доласка људи до уласка у возило и нисам уочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно, јасно, да било ко фали?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је о смештају заробљеника, о евентуалним инцидентима, говорим о Митници, капетан Везмаровић подносио какав писмени извештај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, био је присутан све време, шта да му подноси.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче, па може неко бити присутан, али да му је овај подносио било какав извештај, без обзира да ли је био присутан или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је присутан тамо целу ноћ и сада треба неки капетан полиције да му подноси извештај.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, дајте да потврдимо како је та примопредаја заробљеника ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијамо питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како је ишла та примопредаја заробљеника са Митнице? Како он задужује Митницу? Па, изузетно је битно. Па, ако то Вама није битно, онда ја не знам шта је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није битно, није битно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како је ишла примопредаја заробљених у хангару на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан, питан је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ништа, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Само угасите микрофон. Колега, угасите микрофон.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине председниче, мене занима само једно питање, да сведок објасни, ако може, наравно, како је уопште дошло до тога, да се ти заробљеници пребаце на Овчару, дакле, из којих разлога и зашто баш ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли икаквих сазнања те врсте?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам, али сам рекао да ми је у току истраге, да сам питан, зашто су из касарне пребачени на Овчару, односно да ли знам да су прво изведени из болнице у касарну, па онда пребачени, то сам питан, и ја сам први пут чуо за то значи прошле године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Значи не знате ни, односно да ли зна ко је о томе одлучио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема сазнања.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не зна? Хвала Вам, немам ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље браниоци? Колега Калањ.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Једно питање, да ли сведок познаје сведока Трифуновић Новицу из Крагујевца, припадника војне полиције?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да? Да ли га познајете пре доласка у Вуковар или након доласка у Вуковар?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, у принципу, бригада је формирана пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У микрофон, у микрофон. Говорите у микрофон, окрените се нама, нама причајте.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да, практично, мислим да сам га упознао када смо дошли у Вуковар, односно упознао сам га још у Шиду, код прве мобилизације.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добро, добро.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли је сведоку познато, да ли Трифуновић Новица има надимак?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Није Вам познато?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Није.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представите се само, браниоче.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли је сведоку познато да се пред Хашким судом води кривични поступак против људи које је данас помињао овде, Мркшића, Шљиванчанина и Радића, њега није спомињао?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли је сведок био позиван да сведочи у том предмету у истрази?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само угасите микрофон и колега Калањ, молим вас.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да је сведок у овом сведочењу показао да кажем, да зна добро да барата са тим војним терминима, односно да познаје и војне прописе, барем у формалном смислу, ја бих га питао, по доласку на командно место, дакле, када није пронашао Војновића па отишао, мислим на командно место оперативне зоне ЈУГ, има сазнања, дакле, да постоји угроженост припадника његове јединице и угроженост заробљеника које обезбеђује његова јединица, што га спречава да уђе код команданта и реферише одмах о томе шта се дешава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Рекао је, спречава га заставник.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли само то?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Само то. Једноставно, рекао је командант је наредио, нико не може да уђе.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па да ли је то прече од угрожености припадника његове јединице?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, није прече.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наиме, питање је упућено, који је степен угрожености његове јединице, ако је њему пречи један заставник који га не пусти у канцеларију да уђе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, да, али ја не могу да прођем ако су ту заставник и два полицајца, не могу да уђем, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Спречавање физичким путем.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У реду. Да ли је сведоку познато због чега конкретно и против кога конкретно се води овај кривични поступак у коме он сведочи?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, апсолутно, у позиву ми стоји да се води против Мирољуба Вујовића и осталих, тако стоји у овом позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Мирољуба Вујовића?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да, познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кага га знате?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, знам га, он је био рањен, ранио га је припадник његовог обезбеђења и онда сам истраживао случај рањавања, па сам га упознао по доласку из болнице, по доласку из болнице сам обавио разговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за престанак операција у Вуковару, јел то било за време или после?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Када смо ми, пардон, почетком, крајем новембра месеца, команда се из Негославаца преселила у Вуковар. Иза тога, припадник обезбеђења је ранио Мирољуба. Он је пребачен у болницу, када сам се вратио из болнице, после операције и тако даље, ја сам са њим обавио разговор да видим и тада сам га први пут упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је, када?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, то је било негде, ја мислим, крај новембра, почетак децембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком децембра? Добро. Станко Вујановић? Ланчужанин?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познато?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када знате, од када их знате?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, да Вам кажем, практично од уласка у Вуковар, тамо негде крај новембра, почетак децембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Битно је само, да ли знате те људе на овај дан о коме овде говоримо и из претходног периода?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја их нисам видео, нисам их видео у време догађаја, за које причате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их видели те вечери тамо?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Могу даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је овом сведоку позната, па с обзиром да је навео тих пар имена, војничка или каква друга припадност тих људи против којих се овде води кривични поступак?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Мало не разумем питање, да будем искрен. Јел може питање да буде поновљено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да Вујовића знате тада када је рањен, истраживали сте то, ранио га је неко из?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Његовог обезбеђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његовог обезбеђења? Шта је он то, када има и обезбеђење, то Вас пита бранилац?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Аха, био је командант штаба територијалне одбране у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант штаба ТО?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуковар?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Станко Вујановић?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник штаба? То је из тог времена од када их Ви знате?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате, евентуално, каква су њихова ангажовања била за време ратних дејстава у јесен 1991. године?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је сведоку било што познато о начину, времену или месту ликвидације заробљеника?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Само оно што сам рекао, на основу прича и тако даље, значи, после тај случај нисам истраживао као орган безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа детаљније?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ништа детаљније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је изјавио да је између 21 и 22 часа, дакле, оквирно, дошао поново по други пут на Овчару и затекао то што је описао. Да ли му је старешина јединице, односно неко од његових сарадника из састава те војне полиције, говорио да је у међувремену било одвожења заробљеника из хангара, испред хангара или не знам где?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било што у том смислу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не. Јел се чујем? Чујем се, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја немам више питања, али искористићу ово моје устајање да, чак, и уз ризик да ме поново погрешно схватите, да Вас замолим, да кроз контролу наших питања, односно у првом реду, контролу питања колеге тужиоца, пуномоћника оштећених, па тако и нас, бранилаца, обезбедите да се у овој судници, односно у овом поступку, расправља искључиво о оптужби. Ми три дана већ слушамо врло интересантне приче, али те интересантне приче са судбином мог браћеника и осталих овде, апсолутно немају никакве везе. Дакле, молим Вас, да се ограничимо на то да нам колега тужилац пружи доказе о радњама конкретних лица, односно конкретним радњама, а о интересантним причама нека покрене поступак против неког другог. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сад, дакле, сматрате да је суд погрешно што је прихватио ове доказне предлоге тужиоца, па изводи ове доказе?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче, ја сам рекао да ризикујем да ме поново погрешно схватите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је суштина.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, питања која су постављана и овом сведоку и свим ранијим сведоцима, су много уопштена и од одговора на та питања, не зависи судбина ових људи, нити судбина оптужнице о којој расправљамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Даље питања?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Када долази на Овчару и када разговара са Везмаровићем, рекао је да је разговарао са још неким, најмање једним припадником војне полиције, а између осталог, када је први пут говорио о томе, рекао је да је он међу војном полицијом имао своје људе. Ја сам схватио да је са тим својим људима разговарао. Шта значи то своје људе? Ко су ти људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да је имао своје људе?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Међу војном полицијом, међу Везмаровићевом војном полицијом, употребио је израз «имао сам ту и своје људе», е сад ја питам, ко су ти људи? Шта то значи? Шта значи имао сам своје људе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то нисам тако схватио. Али, ајте, појасните.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да сам рационално, то је израз за познанике, па ја сам познавао припаднике 80. чете. Познавао сам припаднике 80. чете, тако да разговарам са њима.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Значи разговарао је са људима које је познавао, то је то?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако би требало да будем тумачен.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ко су ти људи?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па ја сам рекао, да стварно се не сећам ко је све био те ноћи.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је Марчека видео 21. ујутру да одлази да разговара са Војновићем?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не. Или се не сећам.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је чуо уопште чуо да је Марчек долазио да разговара са Војновићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марчек тврди да је дошао изјутра на команду, Марчек тврди да је био увече, да ли сте, када сте се вратили, да ли сте га затекли тамо?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Нисам га затекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Он тврди да је мене видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марчек тврди?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да је мене видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас је видео тамо на Овчари?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја не могу да тврдим да сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он тврди ово, да је он дошао на командно место 80. моторизоване бригаде, да је био тамо Војновић, да се он тамо задржао скоро сат времена, пола сата до сат времена, и да је тада видео да се вратило обезбеђење Везмаровића и војна полиција са Овчаре? Ви рекосте да сте заједно са Везмаровићем се вратили, што значи да сте практично и Ви у том тренутку се вратили? Е, сад Марчек каже да је у том тренутку на командном месту, ја Вас питам, да ли сте њега видели тада тамо или не?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Или се не сећам, можда и јесте, али не могу да тврдим.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је по његовим сазнањима, територијална одбрана била под командом ЈНА и ако јесте, до када?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, то је важило правило да је команда територијалне одбране под командом, да су све јединице са територије су под командом ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И бранилац Вас пита, ако јесте, рекли сте јесте, до када?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: До мог одласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: До мог одласка, кажем, ја сам 14. отишао, 14. јануара отишао, важило је то да су под нашом командом.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли зна под чијом командом је била та територијална одбрана, како назива територијалци на Овчари и које затиче у хангару? Пошто каже да зна, да су били под командом, односно територијална одбрана би требало да је под командом ЈНА, под чијом конкретно командом у ланцу командовања се налазе ти територијалци у хангару?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Најкраће, не.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Како зна да су ту уопште били територијалци?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Али, практично, главна команда мора да зна ко је њима командант. Команда јужно војиште је морала да зна ко командује ким.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Како он уопште зна да су то територијалци и да ли му је неко рекао да су то територијалци?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Уопштен је назив био за све припаднике који су носили оружје да су припадници територијалне одбране, а нису били у саставу ЈНА, то је уопштен назив био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али су под командом ЈНА?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Сви су требали да буду под командом ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада мени ту остаје нејасно, Ви кажете, ТО је била под командом све до Вашег одласка 14. јануара 92. године?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Тако је, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А гардијска бригада се према неким ту сазнањима нашим што смо чули овде у овој судници, повукла са тог терена?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: 20. може да се каже, ја не могу тачно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесет и неког новембра?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, под чијом командом је територијална одбрана на овај дан о коме говоримо?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Формално?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Формално, али не знам практично, требало би да буде под командом јужног војишта, под командантом јужног војишта, требало би да буде на тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, не постоји више јужно војиште?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Постојало је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? До 14. јануара?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не до 14-ог, Ви сте ми рекли на дан, за који дан сте ме питали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овај дан?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: На дан догађаја на Овчари или на 14.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овај, на овај дан.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: На 14-ти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овај дан, прво на овај дан идемо.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: На овај дан јужно војиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јужно војиште? Када престаје да постоји јужно војиште?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, одласком гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одласком гардијске бригаде? Е сад, Ви кажете територијална одбрана је до 14. јануара била под командом Ваше бригаде?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, практично, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да. То можете са пуковником Војновићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ради разјашњења, није баш било много јасно.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да би требало тако да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Али, он је компетентнији да Вам то одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Моје следеће питање је било, како он зна да су то територијалци, да ли му је то неко рекао или је то његов закључак?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Рекао сам да је то, ми смо све који су носили оружје и униформу, а нису припадали Војсци Југославије, односно ЈНА, звали територијалци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац пита конкретно за ове у хангару?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, не знам конкретно да одговорим. Начелно могу да одговорим, али конкретно, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, рекли сте да Вам је рекао Војновић нешто?



СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па кажем, све који су носили оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вас је упутио?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Који су носили униформу и тако даље, ми смо их звали територијалцима, сада, да ли су формацијски припадали некој јединици, ја не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је могуће да то уопште нису били територијалци или да је био неко други? Јел ја колико сам схватио, да не коментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека група неких грађана?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Може и тако да се каже, ако то нечему служи, али ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да разлучимо.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Једноставно, наоружани људи су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Група наоружаних људи?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте, тако је.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Када је од Војновића добијао команду да оде и да каже војној полицији да напусти положај у хангару, да ли је питао Војновића, да ли је помислио можда на то, зашто не наредимо територијалцима да они оду, па да војна полиција остане? Да ли је о томе било речи, ево, да ли је о томе разговарао са Војновићем и да ли је покушавао тако нешто да издејствује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било какве дискусије између вас двојице везано за то, на крају за ту његову одлуку, или о наређењима се не дискутује?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, да Вам кажем, он је консултовао свог претпостављеног команданта, он је консултовао свог претпостављеног команданта, Војновић, тако да то су коначне, нема ту шта да се пита у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је у било ком тренутку?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не, не дискутује се.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је у било ком тренутку тог 20. у разговорима са Војновићем, Мркшићем и са неким другим официром, постављено питање шта ће бити са заробљеницима када их преузме ТО, значи, шта ТО треба да уради?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Није било дискусије.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је он, можда, из неког општег разговора имао утисак шта се очекује да се уради?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па оно што сам рекао, оно што сам рекао већ, која је моја процена била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша процена, Ваша?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То је моја процена. Али моја процена није обавезујућа за линију командовања, они доносе самосталне одлуке, а после тога.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли се сећа када му је тог 20. новембра Војновић рекао да је био на Овчари? Значи не, шта је Војновић рекао за себе у које време је био тамо, него када му је Војновић рекао да је претходно био на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, када је њега послао тамо, то је рекао.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Које је то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и то је рекао.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли можда сведок нешто зна о демобилизацији добровољаца који су, такође, били прикључени ЈНА, значи, који су долазили и

ратовали тамо на том ратишту, да ли зна када су почеле демобилизације добровољаца, или не зна ништа о томе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, врло брзо, ја мислим да је то почело негде крајем новембра, почетком децембра, да су практично тражила је, тражено је да се сви добровољци повуку и остао је један мали број, педесетак, шездесетак људи само.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: А пре тога, да ли је било било какве демобилизације добровољаца?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Није ми познато.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Даље браниоци?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Сведок је рекао да је пренео наређење од потпуковника Војновића капетану Везмаровићу да повуче војну јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се да ли му је пренео.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се да ли му је пренео.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Па видим, у записнику стоји тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Моје питање је, да ли му је потпуковник Војновић рекао да остави човека за везу у циљу контроле и праћења поступања територијалаца према тим лицима у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питан је, сви су се повукли, нико није остао, према томе.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: И то му потпуковник Војновић није наредио, није пренео, наредио да остави човека за контролу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је сугестивно питање, управо тако, то је сугестија.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Добро. Да ли је безбедносно покривена Овчара када је он отишао са Овчаре? Да ли је безбедносно покривена Овчара када је он отишао са Овчаре у смислу да прати даљи ток догађаја? Ипак је он начелник безбедности у бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У својој јединици, да. Али, не територије, то нам је причао, причао нам је о томе, своје јединице да, а његова јединица се повукла.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Добро, ми имамо ситуацију да сада Војска ЈНА предаје територијалцима лица из хангара, значи да ли престаје интересовање безбедносно у том правцу? То је моје питање? И зашто престаје безбедносно интересовање за даљи ток догађаја? То је, можда, још боље питање? Да ли сада он, каже, касније сам прикупљао податке са територије о догађају који се десио ретроактивно, па зашто то вече престаје безбедносно интересовање за даљи ток догађаја, с обзиром на процену сведока? Ако не може да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у обавези, да ли сте били Ви у обавези као начелник, да ли сте имали наређење у том смислу, ако нисте имали наређење, да ли сте имали обавезу по правилима службе? И ако се повлачи јединица Ваша са тог терена? Да, цитирам, безбедносно покривате?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Даљи ток догађаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територију и догађаје даље?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Онда је то у супротности са оним што је већ речено да се повуче јединица и то је крај приче.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Добро, хвала, немам више питања.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Ја бих само једно питање сведоку, ако му је познато, у току досадашњег поступка ми смо чули и од окривљених и од сведока, да

су они на неки начин, самоорганизовани, зависно од улице, насеља, да ли је сведоку познато, да ли и ови који су се самоорганизовали, да ли и они потпадају под територијалну одбрану, то ми није јасно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сведок је питан везано за евентуална сазнања око организације ТО, око организације, он је рекао да никаквих сазнања у том смислу нема, тако да нисам сигуран да тиме није одговорио на ово Ваше питање. Он тих сазнања нема, било је баш питање везано уопште за организацију ТО, он тих сазнања нема. Имате ли неких сазнања везано за то, да ли је ТО била организована по неким насељима, улицама, или тако даље?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам, нисам знао у време тих догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро. Даље питања, браниоци?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, сведок је у истрази другачије говорио у погледу ове наредбе и околности под којима је Војновић дао наредбу, у истрази је то другачије говорио и тамо каже, ја бих молио да нађете његов исказ, када га истражни судија пита, па каже, то је страна, ако дозволите ја ћу да цитирам: «након тога, потпуковник Војновић»...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Је разматрао ситуацију и мени усмено саопштио»...

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: «Саопштио да треба да пренесем капетану да повуче војну јединицу са обезбеђења Овчаре а тиме ми није објаснио коме је и како капетан Везмаровић требао да преда».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас ништа другојачије није исказао. Је ли тако?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па добро. Да ли му је познато, да ли је била војна управа у Вуковару и ако јесте, од када до када?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То не могу квалитетно да одговорим, мислим да то постоји у списима и у наређењима и одатле треба узети тачан податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у то време, које сте Ви провели у Вуковару? Је ли у то време била војна управа у Вуковару или не?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да јесте. Ја мислим да јесте била војна управа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је до његовог одласка 14. јануара, исто била војна управа?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Оптужени Станко Вујановић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је са неким контактирао о догађајима на Овчари током следећих година?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Следећих година, 92, 93, 94, 95.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разговарали што с киме наредних година?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Увек је било прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Увек је било прича, увек је било прича.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел може да наведе са ким је разговарао?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Са већим бројем људи.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Са већим бројем људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са већим бројем људи?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па нека именује некога.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Шта ја знам, са већим бројем људи, е сад та имена, могу да ме обавежу и тако даље и тако даље. Било је говора о Овчари и са припадницима 80. чете војне полиције и са командом и са свима.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, нисам добио одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са већим бројем људи, неће да каже ниједно име.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Нећу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га не би обавезивала и тако даље.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како долази до тога да он, од 07. до 20, да му буде непосредни старешина Шљиванчанин, ко му то даје наређења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумео, господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко му даје наређење да прима сад следећа наређења од Шљиванчанина, како долази до тог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, објаснио је то. Претпочињени су, ова јединица је претпочињена доласком на терен, они су претпочињени оперативној групи и у складу с тиме му је, то је објаснио.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли му то неко говори из Шида, Петковић или Милан Бабић, само неће да спомене име, то није никаква тајна, то овде има у списима? Да ли то добија, из Шида то наређење или од неког другог да слуша Шљиванчанина на терену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, команда је претпочињена команди гардијске бригаде, чим је командант претпочињен командату бригаде. Ја сам претпочињен органу безбедности и ја се њему јављам као нижа команда, ради сарадње.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знам да ли је сведок рекао, када тачно долази, око колико сати у Негославце код Војновића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се определи.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не може? Да ли је неко од официра безбедности код реферисања код Мркшића тај дан, био присутан још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, рекли сте да је тамо Шљиванчанин?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Био је начелник безбедности јединице и уједно целог војишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У његовом исказу пред истражним судијом, каже овако, говори сад о Петковићу из Шида, његов заменик је био пуковник Суботић Владан: «ја сам био дужан да свакодневно достављам извештаје о безбедносној ситуацији у зони одговорности бригаде». Да ли је он то и чинио свакодневно?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Свакодневно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Мало пре сте рекли да сте обавештавали ове из Шида тек после одласка гардијске бригаде, па шта је сада тачно ту?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Свакодневно, после одласка гардијске бригаде.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А пре одласка, не?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не. Шљиванчанина сам обавештавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него Шљиванчанина?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да. Или његове референте, који су преносили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок имао сазнања за тим официра који су послани од стране управе безбедности за заробљена лица? Конкретно, сада ћу да му наведем имена: Кијановић, Богдан Вујић, Корица Бранко, да ли му је познато то?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли по правилу службе, органи безбедности воде рачуна о ратним заробљеницима и њиховом смештају и даљој евакуацији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По правилима службе, само реците, да ли то?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Све је практично, сваки догађај је предмет интересовања органа безбедности, сваки догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предмет интересовања?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, предмет интересовања, да, али конкретна задужења, у смислу евакуације, смештаја?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: То ради војна полиција. Јер орган безбедности је самосталан, он је референт, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А обраду ратних заробљеника ко ради?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ко ме се нареди. Може да ради орган безбедности, може да ради и одељење за службу чете и војне полиције, могу да раде командири, команданти, коме се то нареди он то ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје Александра Васиљевића и Туманова?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да ли познајем лично Апу Васиљевића? Не, само знам, чуо сам за њега, он је био генерал у време вуковарских операција, био је под истрагом, ухапшен и тако даље.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте контактирали тих дана са њим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не, он је био у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да га лично не зна.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Колико ја знам, он је био у затвору у то време.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 91. у затвору?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да је био 91, да је био притворен због неких возила у Босни, колико се сећам, е сад, не могу да, колико се сећам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ма, то није тачно, само да Вам одмах кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, само питање, ограничите се на питања, без коментара типа: то није тачно и тако даље?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја по сећању знам да је говорено да је он био под неком истрагом, да ли у то време или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, битно је, не знате га лично, нисте са њим контактирали, то је битно.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не, нисам контактирао са њим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сада не знам да ли смо га ово питали: када је тачно обавестио Петковића и Владана о догађајима на Овчари?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Код првог сусрета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код првог сусрета?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Када?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, то је било негде после одласка бригаде, ја мислим једно 22, 23. новембра, 24.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је тих дана или пре тога долазио у Вуковар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: На мене мисли?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сведок?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковар?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Код кога, јел неким задатком, можете описати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога, код кога?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Други батаљон ми је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 80. бригаде је био у Вуковару?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: У Вуковару, ја сам одлазио тамо, контактирао команду органа безбедности и тако даље, али нисам имао сусрете са цивилним становништвом у то време, сви су били у склоништима.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна где је био штаб господина Тешића?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Штаб господина?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тешића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Тешић?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Исто команданта батаљона?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не знам ко је Тешић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знате ко је господин Тешић?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је приликом долажења митничке групе било официра из оперативне групе ЈУГ?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је ту био и господин Павковић?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, био је само Каранфилов.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шљиванчанин, Мркшић?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, ја сам видео само.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Вукашиновић, Панић?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, видео сам само Каранфилова.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Само Каранфилова?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Да, а иначе ове поменуте, све знам, познајемо се. И Вукашиновића, и Мркшића, и Шљиванчанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Павковића знам из Билеће.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сем курирске службе контактирао још на неки други начин са безбедњацима из Шида?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем? Да ли је? Поновите питање господине Вујановићу?

Нисам га баш чуо добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: На који је све начин контактирао са безбедњацима из Шида? Сем курирске службе?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: И лично.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И лично?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па, рекао сам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли су органи безбедности могли издавати неком другом наређења, неvezано за команданта, командира и то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Органи безбедности не дају наређења, они своје деловање испољавају по команди командира. Командири, команданти издају наређења ако прихвате предлог органа безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Ви сте, помозите ми?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Начелник за безбедност 80. бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Да ли Ви имате командне ингеренције над било ким?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни над четом војне полиције?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, ни над четом војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни над четом војне полиције?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ни над четом војне полиције, уређено правилом за рад органа безбедности и правилом за чету војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду, ево, Ви сте релативно, рекао бих, добар познавалац ситуације у то време, па у овом смислу, да ли је икаквих командних ингеренција имао капетан Каранфилов у односу на чету војне полиције капетана Везмаровића?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ми дајемо предлоге командантима и командирима, а они одлучују да ли ће то да одраде, да прихвате или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је онда, у том смислу, Шљиванчанин рецимо могао да наређује капетану Везмаровићу, било шта?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не. Он може, али овај може да тражи проверу код команданта код кога је надлежан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов командант је само искључиво?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант бригаде?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли су му позната имена Јакшић, Кресојевић, Чичак?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ако мисли на Јовицу Кресојевић, познато ми је, а за остале, рекао је Чичак и?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јакшић?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Јакшић, не. А Јовица Кресојевић ми је познато.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел знате можда шта је радио, с чим се бавио, каква је задужења имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у то време, откад га знате, уствари?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Оно што знам о Јовици Кресојевићу је то да је био резервни официр, везиста и у том смислу је неке послове радио. Знам да је после био директор у пошти и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је у Негославцима била нека инжињеријска јединица?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: По мом знању, не. Био је један дивизион наше бригаде и гардијска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инжињеријски?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Не, не, артиљеријски дивизион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, инжињеријски?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: По мом знању, не. А кажем ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само нам је битно.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ко је по мом знању био, не знам да је била нека инжињеријска јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инжињерија или није била? Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је био командант града после тог периода?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Командант града у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант града?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: После завршетка рата, да?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Пуковник Војновић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље оптужени? Имате ли још нешто да кажете, господине Вукосављевићу?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Осим да је било заморно и да су нека питања била мени нејасна, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сте на свако одговорили.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Па трудио сам се, овако, извињавам се ако сам био непристојан, за време паузе сам се извинио господину тужиоцу, госпођи мојој земљакињи, ако сам био непристојан, да одговорим и на Ваше питање, ако ми дозвољавате, испоставило се да је моја крагујевчанка и у том смислу смо разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Вукосављевићу, ми Вам се захваљујемо што сте дошли у суд. Да ли тражите неке трошкове доласка?

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Ја сам долазио два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми вам можемо признати путне трошкове на релацији Рача – Београд и назад.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По цени јавног превоза, долазили сте и прошли пут и сада, у року од три дана определите те трошкове по висини, па ћемо их досудити, у супротном, ништа.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Како мислите то три дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Определите у смислу по висини, дакле, колика је цена карте на релацији Рача – Београд и назад.

СВЕДОК ДРАГИ ВУКОСАВЉЕВИЋ: Добро. Ко ме то да саопштим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нашој сарадници Снежани. Дакле, досудићемо Вам те трошкове само морате их у року од три дана определити. Хвала лепо. 13,22, направимо паузу од петнаест минута и наставити. Браниоци сви ту осим ово по договору колега Јелушић је у међувремену напустио.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Адвокат Ђурђевић ће преузети одбрану брањеника и колеге Мунижабе и колеге Јелушића.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А такође и Мунижаба, да, добро. Сведок Војновић видећемо да ли је Милорад или Миодраг, човек рече да је Милорад. Добар дан, господине Војновићу, Ваше име? Милорад или Миодраг?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милорад?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто имамо овде више записника о Вашем саслушању, то је један из Војног суда, код истражног судије Војног суда, један је код истражног судије овог суда од прошле године и у овом стоји Миодраг, дакле Милорад. Име Вашег оца је?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте официр у пензији?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Пуковника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуковника. Живите у Новом Саду? Улица?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па у Новом Саду и комбиновано у селу.

Пријављен сам у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Максима Горког?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: 48-б.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 48-б, па смо имали проблема са доставом позива.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали смо проблема са доставом позива на ту адресу.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Има тамо телефон, да сте на телефону, не би било проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен у месту Горица? Општина?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Шипово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шипово. 19?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: 1945. године.

**Сведок Војновић Милорад, са подацима као са записника од 21.11.2003. године, који исправља утолико што наводи да се зове Милорад а не Миодраг, како је то у том записнику на више места констатовано, па упозорен, опоменут, уз подсећање од стране председника већа на заклетву за сведока, исказује:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања, чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти или знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. У овом правцу, Ви сте у поступку истраге положили и заклетву за сведока, па Вас ја само подсећам на ту заклетву. Све што Вам је познато о ономе о чему ћемо Вас питати, у обавези сте да нам изнесете по Вашем сећању, наравно, али ништа не смете да прећутите што знате. Уколико, то ћете Ви најбоље, наравно, проценити, уколико би одговором на неко питање које Вам се постави, уколико бисте нарушили, евентуално, дужност чувања какве тајне, ако сте везани дужношћу чувања какве

тајне, Ви нас о томе обавестите, морате нам рећи. Да ли Вам је незгодно да стојите, мало сте и чекали овде, ако Вам је незгодно да стојите, можете сести, а мислим да ћемо Вас и боље чути.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Добро, нема проблема. Али могу да почнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ево ако желите да седнете?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нека, овако се боље чује, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам био командант 80. моторизоване бригаде из Крагујевца и у простор Вуковара дошао сам негде од 07., не знам тачно, од 09., али моје јединице су постепено долазиле на тај рејон. Јединице у почетку нису биле учеснице борбе непосредно, борбених дејстава, јер, углавном, то је био резервни састав, у целини осим дела команди у батаљонима и команди бригаде. По доласку у Вуковар, односно у Негославце, јавио сам се команданту оперативне групе ЈУГ, тада пуковнику Милету Мркшићу који ми је одредио командно место, исто на излазу села Негославаца према Вуковару. Тамо је некада била нека команда пре мене, тако да сам се и ја тамо разместио и сачекивао своје јединице које су постепено долазиле, по времену, на простор на коме смо ми касније боравили. Пошто сад ово све није у међувремену битно, а битно је ово око 20. шта је било, односно 20. на 21., ако тачно говорим, мало сам те датуме измешао, али мислим да се сећам, ја сам са свога командног места из Негославаца кренуо у Сотин, негде око 13 часова, тамо 14. Ишао сам да обиђем једну своју команду батаљона у Сотину, а у међувремену сам наишао и поред те не знам како се зове, ловачка кућа, односно командног места команданта дивизиона, Јана Марчека, и продужио у Сотин код команданта позадинског батаљона. Тамо сам ручао, тамо сам мало посветио пажње и хигијени и осталоме и вратио сам се назад, падом мрака истим путем преко Јакобовца и Овчаре у жељи да видим шта има ново код команданта дивизиона и онда да продужим у Негославце код команданта Мркшића где је било свакодневно, редовно реферисање о стању, о јединицама и општој ситуацији на простору на коме су размештене моје јединице. Ја сам одједном приметио, не знам сада тачно, два или три аутобуса која су се заустављала испред тог хангара, то је један објекат лимени, затворен, који је служио, углавном, првенствено за машине грађевинске, за ту задругу која је била и видео сам да из аутобуса излазе људи, мени до тада непознати, одакле су, ни ко су, ни шта су и да испред тога хангара на вратима има шпалир. Неки који су направили опет, неки људи које сам ја тада први пут видео, ове овде. Видео сам да се према тим, шта ти ја знам, не могу да кажем, да ли су то били цивили, било је и цивила и униформи, и комбинованих униформи и белих мантила и свега, доста некоректно понашају, овако, блаже речено. Одмах сам сишао и питао одакле су ови људи, они су их приликом уласка у хангар спотицали, шутирала, ударали, видео сам неку торбу где су ставили нека документа, лична и то све. Покушао сам све што сам могао да спречим, па чак, можда жртвујући и безбедност сопствену, јер нисам био прихваћен од тих људи, они су ме, напосто, гурали и били према мени некоректни, чак толико да се супротстављају што ја то радим. То је био један полуаутобус и после још један цео аутобус је дошао. Ја не знам тачно време, колико се сећам, био је углавном пад мрака, мрачно је било, то знам добро, јер полицијски час је у то време био око 17 часова, значи. Ја не знам, када сам имао реферисање код Мркшића, да ли у шест, да ли у седам. И овај други аутобус сам покушавао све да спречим да не туку те људе који улазе овде. У томе ми је помогао тада капетан Марчек, доста, мислим, добро, прилично устрашен и ја сам био изненађен догађајем, откуд сада то да ови људи иду,

а знам да овај задатак, ова акција, догађај, није ишао преко моје јединице, нити смо били са тим упознати да ће ту бити, случајно смо то срели. То што сам могао ја сам учинио, видео сам после око хангара, тамо су мало улазили, излазили неки људи, не знам како сада, не могу сада тачно да тврдим, како се ту створио Драги Вукосављевић, овај мој капетан, он је био начелник безбедности и док је та конфузија трајала, он је предложио: дај да још нешто урадимо, шта можемо да урадимо да се тим људима помогне да се не малтретирају. Ми смо се сложили да дође једно одељење војне полиције, наше из Негославаца, то је тако један пинцгауер војника, седам, осам, до девет, колико је било, ја не знам, међутим, у међувремену већ је стигао капетан Везмаровић, Везмаровић, не могу се сетити како му је име, али добро није битно, зна се о коме се ради. Добро, он је мало, када је дошао из Сремске Митровице, када је тај дан возио једну групу заробљеника припадника хрватске војске на челу са Караула Филипом и он се вратио у команду да извести да је то урадио како треба и да си ти људи предати и да никаквих проблема није било. Неко је њему, неко у команди бригаде рекао да на Овчари има нека гужва и он је одмах и самоиницијативно и из радозналости, а и из самоистицања, одмах кренуо доле да види, тако да се то погодило са оним нашим што смо ми размишљали да треба да дође једно појачање, одељење полиције и ту је он дошао и ја колико сам видео, тада сам ушао унутар у хангар. Ја сам аутобус и други испратио. Један аутобус је одлазио пре мене празан, ја не знам тачно колико их је било, али је кренуо горе негде напред, северније, онда сам ушао први пут у хангар. У хангару сам видео да је Везмаровић направио један конопца, канап који је ставио и одвојио те људе од ове групе што их је довела, да тако кажем, овде канапом и видео сам ту једно сто је био постављен, неко је правио неки списак, то сам видео, сад, да ли је завршен или није завршен, углавном то сам видео да је нешто почело да се прави. И ја сам у хангару видео када сам ушао у хангар први пут видео мајора Вукашиновића. Мајор Вукашиновић он је из гардијске бригаде, заменик мајора Шљиванчанина, тада био, он је стајао тако на растојању од тог конопца, канапа, како бих рекао, једно десетак метара и гледао шта се то догађа све. Ја сам пришао њему и питао га шта је ово, одакле су ови људи, ко је ово, шта се ово дешава, он је нешто мени рекао, али ја не могу сада стварно детаља да се сетим шта ми је рекао, ја сам ту сагледао још мало ситуацију, видео сам да се стање нормализује. Неки унутра ти, не знам како да их назовем, заробљеници, људи, цивили, стајали су уз хангар, уз зид, неки су седели, било је ту неке сламе, неки су доле седели, мислим успоставио се био један ред са тим доласком Везмаровића, извињавам се, у хангару. Тако да ја сам сматрао да ја ту више немам потребе шта да тражим, иако ми никако није било јасно како је то могло да се догоди, а ја ето као потчињени командант нисам био упознат са тим. А дешава се у непосредној близини. Отишао сам у Негославце на командно место код мајора, генерала Мркшића, тада пуковника. Са мном је отишао и капетан Драги Вукосављевић, ја не знам сад он каже да је био сто-посто, да сам ја њега хвалио како је добро радио, али добро, ја прихватам, не верујем да је он склон неким обманама и ја сам известио пуковника Мркшића, рекао сам: «друзе пуковниче, није ми јасно шта се догађа на Овчари, ко су ти људи, видео сам да се према њима не понаша онако како треба овде и у духу правила», он је мени одговорио: «немој о томе да ми говориш». Ја сам тек онда баш био изненађен, видео сам да он то познаје, док ми каже: немој да ми о томе говориш овде. Ја сам закаснио на састанак, ту смо се задржали једно 15,20 минута, тако причали смо о неким другим задацима и обавезама и ја сам се вратио у своју команду. У команди нико ништа није знао да каже да се нешто дешава, осим што је

неко рекао да има нека гужва на Овчари. Мислим, наредног дана сам чуо од грађана у Негославцима шта се догодило, какав је догађај, али мислим да сам ја био доле, али како је то изгледало, тог тренутка, пре него што ћу ја кренути код пуковника Мркшића, ја мислим по себи, да нико није могао замислити да ће се тако нешто десити, тада, бар ја који нисам познавао ситуацију детаљно шта ће бити и ко су ти људи. Ја сам тек после пар година дознао да су они били у Велепромету, да су вожени аутобусом до касарне и то од начелника штаба гардијске бригаде Миодрага Панића, сада генерала у пензији, који ми је рекао како су они чекали неку одлуку не знам ни ја из Српске Крајине и да се та новоформирана Влада не слаже са ставом да они заробљенике које заробе, да се препуштају војсци, јер то војска је толерантнија, према њима се понаша и сигурно се неће десити нешто што не би требало и тако. Ја сам то после чуо од њега и баш сам био изненађен и било ми је овако ово да кажем искрено, драго што сам од првог момента говорио стварно стање и истину, а било ми је и криво што ја нисам то дознао одмах када су то, можда нижи нивои у тој групи знали, шта ће да буде, да ме нико није упозорио, биће то и то, нико ништа да каже шта је било. После тога догађаја, ја сам се вратио у Крагујевац и из Крагујевца једно време и после се вратио у Крагујевац у Вуковар поново, одакле ме је генерал Панић, тада командант армије, рекао је да морам да се вратим назад, тамо сад стање није некако како треба, све те мале команде које су тамо формиране, као команде места, па болница и тако даље, не слуша нико, иди тамо успостави ред, буди тамо месец дана, па ћеш се поново вратити у Крагујевац. Тако је и било. Ја сам се после вратио у Крагујевац, посветио се активностима и ово још да кажем: сада мислим, то сам испутио, када сам ушао у хангар, поред мајора Вукашиновића, ја сам тамо видео тако једну групу људи, стварно први пут тада, нисам никада са њима контактирао, само са пуковником Мркшићем или са Станком Вујановићем, он је онако био корпулентан, јак, висок, има шешир на глави, мислим по динамици кретања видео сам да је неки старешина који се нешто пита, нисам знао шта је, мислим да сам видео и Мирољуба Вујовића, он је био у неком зеленом џемперу, у то време. Колико су они били тамо, шта су били, не знам, али сам ја после тога, када је то почело, и углавном, сам долазио тамо када се обележавао 18. – годишњица Вуковара, 18. долазио редовно и њих сам упознавао и видео сам и тако даље. Са њима сам се мање дружио, јер они су одмах отишли у неке, да кажем, те политичке структуре и Мирољуб и Станко, Станко не знам био је посланик, Мирољуб је нешто, уствари, Мирољуб се питао за многе ствари у Вуковару око функција, око војног одсека уопште и тако даље, био је утицајан, било је ту још људи, али ја не знам који су били, ја сам читао у новинама, био је тамо и Милан Ланчужанин и Камени, ја њих нисам видео, као да што нисам видео ни Шљиванчанина да је био тада, ја га нисам видео. После сам и пре одласка, ово хоћу да кажем, да сам пре одласка из Вуковара, у Велепромету је био један састанак, ја сада не знам, ја не бих вероватно дошао сам да ме нико није звао, тамо гардијска бригада се спрема за повратак за Београд и тамо је Шљиванчанин одржао, како да кажем, један говор, један разговор, упозорио ове људе да се они сада враћају, остаће овде 80. бригада која ће формирати команду, упозорио је он њих да треба да сад треба да се нађе неки однос заједнички, мислим, да се уважавамо, поштујемо и тако је и било. Са Каменим сам се виђао после више пута и дружио се са њим, чак смо једну његову групу формирали тако за истраживање, да купи по шумама, шта ја знам, покидано оружје, неупотребљиво или употребљено које је било остављено, бачено и тако даље. После сам виђао, нормално и Мирољуба и Станка када сам долазио и тако даље. Занимљиво је да никада нико о

томе није после разговарао, нити желео да разговара. Ја не знам да ли сам нешто испустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вас ништа није на ту тему испитивао до када?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, нико. Прво су ме испитивали у Војном суду, па онда сам био у Окружном суду у Новом Саду и сада овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада овде? Када сте дошли у Вуковар, на терет Вуковара то од 07. до 09.11. Ваша јединица када је дошла, рекосте да сте се јавили Мркшићу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто њему, шта је он?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Зато што сам ја био потчињен њему, он је био командант оперативне групе ЈУГ, а ја сам ушао у састав те групе, оперативне групе ЈУГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ваша бригада је претпочињена?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да, њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Њему, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је Ваш непосредни старешина?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Он је био мој командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су, ко је Драги Вукосављевић код Вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, Драги Вукосављевић је био начелник безбедности у бригади мојој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник безбедности?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај капетан Везмаровић?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Везмаровић је био командир чете војне полиције у бригади, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир чете војне полиције и зове се Драган?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, добро. Јан Марчек је?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јан Марчек је био командант дивизиона ЛАД-а ПВО и имао је само командно место у рејону Овчаре, а јединице су биле размештене на другим просторима, њега су оставили тамо, пошто није имао услова за рад команде дивизиона, та зграда мала је пружила неке услове, била је осветљена и имала је једно две собице, да је та командица мала, можда са 4-5 старешина и можда пар војника, два три, тамо је била смештена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вратимо се на ову ситуацију, господине Војновићу, када Ви долазите први пут на Овчару код тог хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, мрак је или то је так повратак Ваш из Сотина?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Из Сотина, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описали сте нам да из аутобуса излазе људи, пролазе кроз тај?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Шпалир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шпалир и доживљавају малтретирање, Ви покушавате да заштитите и спречите, да ли има тада ту и где, било где, припадника ЈНА? Било којих јединица?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше? Неке од Ваших јединица?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било којих других јединица?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, не, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Никога. Ја само могу да кажем, мислим на том задатку, ангажовању, била је једна патрола саобраћајна која је упућена да регулише саобраћај, када су ти људи одлазили, излазили из болнице. Тражена је патрола саобраћајна да обезбеди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, у току дана?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да. Па Јан Марчек је, његово командно место је, не знам ни ја сад, то је било удаљено, он није имао никакве сврхе да буде у хангару, јер није имао тамо ни средства, ни наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, Ви кажете да је у једном моменту ту он и помагао Вам је?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Он је помагао мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он сада ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па његово место је тамо удаљено, једно 500 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел он дошао после Вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Он је видео, да, да, он је видео мене да сам ја са возилом скренуо и он је одмах дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, мислите да је то тако било?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да, да. Он је видео мене да сам ја скренуо са возилом из Сотина скренуо према хангару и одмах је дошао ту да ми помогне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у моменту када Ви долазите до хангара, нема уопште?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога? Да ли има каквих војних полицајаца у тим аутобусима или око аутобуса? У тим аутобусима у којима има још људи, рекосте Ви сте испратили аутобус и по?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја нисам видео полицајаца у аутобусима или око аутобуса, неки не знам, само, ја не могу сада да кажем, ко је мене возио сад возач који је био, да ли је он био полицајац један, да ли је био један, или два војника, не знам и ако је био неко још, то од ове саобраћајне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико укупно Ви боравите ту на Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: На Овчари? Па, једно 30-40 минута, ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30-40 минута? Дошао је Јан Марчек, кажете, у хангару сте видели мајора Вукашиновића?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели када је он дошао?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам, он је био унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био унутра?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било било каквих војних возила када сте Ви дошли до хангара?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Право да Вам кажем, ја нисам гледао ништа, одмах сам ишао тамо пред тај хангар да те људе заштитим, колико сам могао да им помогнем, ја нисам ни гледао никаква возила. Моје возило је дошло, то је стало што сам дошао из Сотина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан Везмаровић нам овде каже да се он заиста вратио из Сремске Митровице и да је већ била ноћ када се вратио из Сремске Митровице?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дошао на командно место Ваше у Негославцима?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да је тамо добио, значи није самоиницијативно дошао, него да је тамо добио обавештење, никога нема од његових војника, пазите, од његових војника, војних полицајаца тамо нема, него је добио обавештење да су његови људи на Овчари и да иде на Овчару, јер има нова група заробљених, па је због тога дошао на Овчару, али да су његови, дакле, да је његово људство већ на Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, ја сам упознат овако, да је он дошао из Сремске Митровице, да је уредно заробљенике предао тамо и да му је неко рекао од тих, не знам ко старешина, можда и војника у команди који су били, да на Овчари има нека гужва и он је одмах отишао доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад, Драги Вукосављевић, саслушали смо га јутрос пре Вас, он каже да сте му Ви наредили да оде на Овчару и да види о чему се ради, шта се дешава, знате, дакле, да сте му Ви на командном месту у Негославцима наредили да оде тамо, зато што, па сте га информисали, дакле, дајући му ту наредбу, да сте му рекли да је тамо гужва, хаос, да туку војне полицајце, да туку војне полицајце Ваше, па да оде да види шта се дешава и да предузме нешто и онда је он по Вашем наређењу отишао тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја и Драги смо се видели, ја не могу сада да тврдим сто-посто, пред хангаром, тада смо расправљали о овој гужви шта да радимо, да дође једно оделење да се направи ред. Можда сам ја после када сам се вратио код пуковника Мркшића рекао, нећу сада ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он ту сад, у том делу он има опет исто другу причу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Можда, нисам ја био миран, није ми било јасно шта се тамо дешава, да иде да види шта је тамо на Овчари, какво је стање. Ја сад не могу да кажем сто-посто ни једно ни друго, али може да буде да оде да каже, да види какво је стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, господине Војновићу, он исто каже везано за то, да је отишао на Овчару, видео каква је ситуација, проценио ту ситуацију као лошу, да се и прети ликвидацијом тих заробљених људи, да су припадници војне полиције угрожени, да је угрожена њихова безбедност, да се прети да постоји могућност ликвидације тих заробљеника, па да се вратио назад да Вас о томе извести? Није Вас нашао, јер сте Ви били код пуковника Мркшића на реферисаљу, није могао да уђе на тај састанак, него је чекао да се тај састанак, то реферисање да се то заврши, па се, дакле, све ово дешава на командном месту Мркшићевом?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је завршен тај састанак, да Вас је он ту обавестио и рекао Вам све ово, пренео сва ова запажања?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Он је дошао одмах на командно место код Мркшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, па да сте Ви о томе известили Мркшића у његовом присуству, њега представили као начелника за безбедност своје бригаде, па је и он Мркшићу рекао о тим својим запажањима и претпоставкама?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, ја сам рекао да је нама била угрожена безбедност свих који смо били тамо и ја и Марчек и тих пар полицајаца који су били.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вам сада ово предочавам, шта каже, па Вас питам, је ли то тачно?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Док они сви нису ушли у хангар и док Везмаровић није направио, да кажем, неки ред, док није направио канап, док није одвојио људе, заробљенике од ове групе које су довели, дотле је било све, да не кажем, критично, али било је доста опасно по безбедност људи, онда када је то направљено, онда после више није, али било је оно на почетку, нису ништа уважавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знаш, али ово се дешава касније, знате? Ово се дешава касније, ово што прича Вукосављевић, то нам јутрос прича, ја Вам то предочавам као његову причу и питам Вас, је ли то тачно или није? Дакле, он тврди да је дошао у Негославце на командно место Мркшића?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је чекао сат или два да се заврши тај састанак?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас је известио управо овако у овом смислу да је тамо хаотично стање, да се заробљеницима прети ликвидацијом, да је угрожена и безбедност припадника војне полиције који су тамо, па да сте Ви о томе известили Мркшића, а и он га је известио, управо овако и онда је Мркшић рекао то што је рекао, Ви кажете?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Немој о томе да ми причаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па да сте, потом, Ви разговарали о томе шта, како и да сте Ви рекли њему да пренесе Везмаровићу да повуче војну полицију?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ми јесмо причали о томе да видимо шта ћемо са војном полицијом, са тим оделењем Везмаровићем, онако чисто из разлога, нисмо имали никакав задатак, нашли смо се ту случајно, помогли смо, колико сам видео ја, колико смо могли, спречили смо да се даље малтретирају и да не кажем, туку и остало овде све. Везмаровић је још мало остао самостално, можда неко време овде доле и после се вратио. Ја не знам да ли је Вукосављевић после опет ишао назад доле, али знам да је Везмаровић да је дошао и известио да је сада стање на Овчари колико-толико сређено и да нема малтретирања и да је он добио задатак од тада мајора Каранфилова да се он повуче и да заробљенике сада прихвата територијална одбрана Вуковара која је формирана и да ми са тим више немамо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, добро то, оно што је битније, ево ја Вам поново то предочавам, то је тврдња Вукосављевића, да ли Вас је он на Мркшићевом командном месту известио о овоме како нам он јутрос рече, или не?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви известили Мркшића?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесте, да, ја сам Мркшића известио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Можда ја нисам Мркшића толико опширно, него сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да је онда он у Вашем присуству га известио? У пет реченица?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам Мркшићу рекао: друже пуковниче, на Овчари ситуација је компликована, не знам одакле су ти људи, према њима се



понаша некоректно, туку се и млате када улазе у хангар и он је рекао: немој ми то причати. Драги Вукосављевић је дошао са мном. Ја и сада не знам да ли је дошао са мном, али је био ту, да ли је дошао посебно или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је дошао посебно и да је чекао да Ви завршите тај састанак? Да Вас као непосредног старешину извести?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Драги је отишао на Овчару да види тамо шта се дешава и после је дошао код Мркшића да то још једанпут му предочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад, он каже, сада Драги Вукосављевић каже да сте након тога, Ви њему рекли, наредили, да пренесе Везмаровићу да повуче, да се повуче са Овчаре? Па је он онда отишао на Овчару да то пренесе Везмаровићу? Јел сте му Ви то наредили или нисте? Он тако каже.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Е сад, не знам сто-посто, али знам да смо рекли да треба да се види, да је он мени рекао да Везмаровић тамо више нема шта да тражи и да би требало да гледа да се повуче, да је тамо колико-толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Драги Вукосављевић. Да је тамо колико-толико успостављен ред и онда ја сам видео, односно нисам ни видео, али сам чуо да је Везмаровић дошао негде у команду око пола десет-десет увече. И да му је рекао Каранфилов да он тамо нема шта да тражи више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћу, дакле, ја ово схватити да Ви негирате те тврдње Вукосављевића?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, не, не негирам ја, не негирам да је војска била угрожена, да војска није била угрожена, безбедност војске да није била угрожена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не у том смислу, не у том смислу, господине Војновићу, него?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не негирам да је Вукосављевић био на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукосављевић тврди, дакле, да Вас је известио, да је известио Мркшића у Вашем присуству на Ваше тражење?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте Ви њему наредили да оде на Овчару, да пренесе Везмаровићу да се повуку? А не, дакле, а не да је његова процена била да он тамо нема више што да тражи, па да се они повуку? Него да је то Ваше наређење њему?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, ја јесам рекао Драгом Вукосављевићу доле да сагледа стање и да види и да је уколико је стање такво да се војска повуче, ако нема проблема. У међувремену, не, касније још, овај је остао мало дуже мало него што је требало, дуже мало него што је требало, Везмаровић, а онда још када ми је рекао Каранфилов да се повучемо, онда се повукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад, Везмаровић заиста каже да је њему дошао капетан Каранфилов и да му је рекао да се повуче? То заиста каже.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, добро, можда је Драги мало то онако и увеличавао, јер ја сам био када је успостављен канап између заробљеника и ових припадника територијалне одбране, ја сам био тада и тада је већ престало да се малтретира и туче. Тада нико није прешао преко тога канапа међу те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Мркшић Вама било шта друго рекао?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је Мркшић било шта друго рекао? Изузев то?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, само је рекао: немој ми о томе причати, ја сам једноставно слегао раменима, нисам знао где се налазим, а после сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је те вечери на Ваше командно место долазио капетан Марчек?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је о чему извештавао? Да ли је шта од Вас тражио?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Марчек, овако, то је један војник, интелектуалац, нешто је пуковник, доктор, али је поприлично овако плашљив и овде и увек је повезивао своје презиме Марчек са Мерчеп, па се бојао да то не би неко побркао па да овамо њега не, и тражио је код мене да, не знам пар војника, колико се сећам, да се он још обезбеди и да промени то командно место одатле, своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којим образложењем?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам то њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само зато што је плашљив и?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па није, није он видео сврху свога постојања тамо уопште више, па и командно његово место такво је било да није ни одговарало, али ми смо га поставили тамо били да би имао неке услове боље за рад, него што то тактички услови предвиђају и правила и одредбе и то све. Али он је дошао и тражио је обезбеђење неколико војника да му се да за ту ноћ, да обезбеди себе и своју команду и да премести своје командно место. Ја сам то њему одобрио, а не знам, ако се сећам добро, пребацио је своје командно место негде у рејон Митнице или где не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо господина Марчека такође саслушали овде и он тврди да сте Ви на Овчару дошли негде око 14 сати? Сада да ли је то у повратку са тиме и да ли сте дошли да обиђете његово командно место и тако даље, неважно, али да сте дошли, дакле, на Овчару око 14 сати, први пут и други пут, добро, да Вас на Овчари види у два наврата? Сада он не зна да ли сте Ви одлазили и тако даље?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам дошао у два наврата тамо, али нисам сигурно се заустављао код њега. Можда је он мене видео да сам ја прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али он прича да сте код хангара о овоме што Ви говорите, што Ви покушавате заштитити људе који пролазе кроз шпалир, он о томе говори, али да је то око 14 сати?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам тамо прошао, он је то говорио исто, ја не сећам се да сам ја се заустављао ту, овде је колона ишла нека, ја не знам или је дошла, или је можда из аутобуса искрцана па ушла па нисам видео, али ја јесам прошао ту, али нисам се заустављао. Он исто каже, ја Марчеку верујем и не верујем да има нешто лоше да каже, ја да сам видео тада, ја бих се зауставио исто као онда када сам се враћао, то гарантујем. Да сам видео да иде војска, да се вози аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже да Вас је видео на Овчари у та два наврата, први пут то око 14 сати, а други пут око 17 сати?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да, ја могу да кажем сто-посто ја сам ишао кроз Овчару и овде, ишао сам у Сотин, тамо сам у тој команди батаљона ручао, тамо сам се мало и умио и остало и овде, он је можда мене видео, али ја нисам улазио у Овчару, нисам видео ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви од њега тражили какву помоћ у људству?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Од кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Марчека?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, овај, када сам дошао ја, он није имао два-три војника, довео је њих са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел дошао са неким?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да. Да дође овамо код нас, да нам помогне, Марчек се више бојао за мене, него за војнике, јер он се чудило да сам тако слободан да улазим међу ове људе, да се гурам са њима, да их браним и остало овамо све. Он је мало војника имао и он је то са собом довео што је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? Да ли сте Ви тражили да Вам он да те војнике за било какве потребе ту? Па и у циљу да Вам се помогне, да се успостави ред, да се ти људи заштите?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Они су мени помагали, сада не знам, да ли да остану даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер, он каже управо то, да сте Ви од њега тражили да он да?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Они су мени помагали, војници помагали мени и штитили ме, то знам сигурно, е сад колико су остали ту, не знам баш. После је дошло ту војника и других, кажем, излазили су из хангара, враћали се, тако да ја нисам знао ко је припадник бригаде, ко је територијалне одбране, ко је овамо све, осим оних који су имали уредно обучену униформу, а и војнике нисам познавао ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али оно што је важније од овога, јесте да Марчек, опет, тврди да су ти војници које је он Вама дао за помоћ, па и за помоћ у пописивању, па ево и Ви кажете тамо је било неког пописивања?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам то рекао, ја сам видео унутар када сам ушао у хангар, један сто и један војник седи, сада не знам да ли је војник, седи и неки списак је правио. Нисам томе столу прилазио, мислим, нисам ништа говорио, видео сам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Марчек каже да је он дао своје војнике да помогну у том смислу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, па може бити, Марчек је добар познавалац ратног права и може бити да је то он самостално урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље каже да се око 21, сада није сигуран, 22 сата да су се ти његови војници вратили код хангара на његово командно место и да су му рекли да се војна полиција повлачи?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: То је Марчек исто мени рекао када је дошао на командно место код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда долази у Негославце код Вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Известио ме, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пита Вас шта је то, у том смислу, је ли то тачно? Па сте му Ви рекли да је то тачно, да се војна полиција повлачи?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Он је дошао и известио ме да је војна полиција наша прошла и да су му рекли да у хангару нема проблема, тражио је војнике за сопствено обезбеђење и тражио је да премести командно место и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само што, он је нама рекао другачије, да Вам је рекао, да Вас је обавестио, да, он је рекао како постоји могућност да заробљеници буду стрељани, да он у томе не жели да учествује, ни он ни припадници његове јединице? Па је тражио додатно обезбеђење и измештање свог командног места, у смислу ако је то већ тако, ако постоји реална опасност и могућност биће то, ја не желим у томе да учествујем, могу они доћи да траже било шта од мене, а ја то нећу? То он нама каже овде.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Марчек се страшио, то је тачно и он се бојао, ја кажем он се бојао да неко неће према њему да окрене оружје и он је тражио да се помери и он и своје војнике одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли Вам је говорио о томе да постоји могућност да ти заробљеници буду стрељани?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Он је рекао, рекао је, да, постоји могућност да њега неко нападне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да њега неко нападне? А не да заробљеници?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Када мисли њега, мисли и на његове војнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не да заробљеници буду стрељани?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Он није рекао стрељани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је дао објашњење да можда није употребио баш тај израз, али да буду убијени, ликвидирани и тако даље, то тврди?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Али је рекао да постоји могућност да они буду нападнути, његова команда, у његовој команди има старешина и војника, то је све и да жели да му се командно место измести и тражио је појачање и ја сам му то дао и други дан је пребацио командно место своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Овчара, зашто хангари, откуда ти хангари? Ко је обезбеђивао митничку групу, Караулу, рекосте?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је обезбеђивао Караулу и ту групу, Караулину? И где? рекли сте, и Ви сте поменули?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Хангар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била смештена митничка група? Заробљеници из митничке групе, Филип Караула, где су они смештени?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Филип Караула, то је био командир једне јединице из хрватске војске, тако да кажем, која је била у Митници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: И та је група нама додељена и дата на обезбеђење. Ми смо је обезбеђивали, претходну ноћ у хангару томе, ја сам, да не би било неких проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш у овом истом хангару?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У истом хангару, да, да не би било проблема, обзиром да је војска неискусна, ја сам одредио све старешине да врше обезбеђење. А Филипа сам упозорио и војнике све наглас, да не сме нико ништа покушавати, ако шта буду покушавали, биће употребљено оружје. Они нису ништа покушали, ујутру су уредно предати у Сремску Митровицу, одвезени, Везмаровић их је одвезао, списак је откуцан машином и тај списак је мени достављен у команду. Ми смо још једном приликом, моја команда је исто добила задатак, било је знам тачно, да ли девет или једанаест аутобуса, са женама, са децом то, било је међу њима и хрватске националности и српске националности, у истим аутобусима. И ја сам добио задатак, исто тада од Мркшића као и за јединицу Караула Филипа, ја сам те аутобусе све обезбедио, деци сам обезбедио млеко, јер има тамо задруга једна, земљорадничка, Јакубовац који имају млеко и деци сам дао млеко, они су жене и деца тражили су да не буду смештени у хангару, пошто је хангар хладан, хладан је, доле је бетон и слама, замолили су ме да ли икако могу да их оставим у аутобусу. Ја сам их оставио у аутобусу, преузео сам ризик на себе велики био, јер нисам, целу ноћ се нисам одвајао одатле, бојао сам се да неко не наиђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целу ноћ сте и Ви били ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте били целу ноћ ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Целу ноћ сам био, бојао сам се ризика, јер сам ризик преузео лично, а много ми је безбедније било и сигурније да сам их сместио у хангар, па хладно-хладно. Ја сам их оставио у аутобусу, обезбедили смо их, храну и доручак и са нашом полицијом и патролом развезли смо их у места где није било борбених дејстава. И тај задатак што је бригада добила и овај од Карауле Филипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то, када су ови догађаји?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су та два догађаја?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: То су та два догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на овај о коме ми овде причамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: То су та два догађаја пример да смо ми наређење које смо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, временски. Питам Вас временски када су они, временски?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па Караула Филип је 19-ог, ја мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходне вечери?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, или 18. па је преноћио ту у хангару, и онда смо га, њега и његову јединицу одвезли и предали у Сремску Митровицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а овај други, жене и деца?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Овај догађај први је био, не знам тачно да ли је био пре или овога, али, углавном, било је девет или једанаест аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је везано за те жене и децу, значи, тај смештај те вечери о коме Ви говорите, да ли је Јан Марчек имао каквих задужења, обавеза око тога?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Он је био, ја не знам да ли је он већ био ту са командним местом, тако да не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да сте га Ви одредили да буде човек за везу, јер ту су били и посматрачи из Европске уније, да он буде човек за везу и да, дакле, испуни све захтеве који су прихватљиви, то он каже?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ако он каже да јесте, онда јесте тако, знате када је нешто добро урађено, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад, он каже да је то временски овако ишло.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада он каже да је то временски ишло овако: прве вечери, Караула и митничка група, следеће вечери ове жене и деца, а следеће вечери ова група?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не бих могао да кажем жене и деца тачно да ли су били пре или иза, не могу то да кажем, али је било то и то је било урађено добро и без икаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моје питање Вама јесте, Ви сте добили задужење, рекосте, од Мркшића, да организујете ово обезбеђење и митничке групе и ових цивила, жена, деце и тако даље?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесте, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Мркшића?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто баш на Овчари, зашто баш ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одредио?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Велика је то просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одредио?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: То место?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, ја мислим, Мркшић је одредио. Ми нисмо сигурни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везмаровић каже да сте вас двојица заједно отишли у обилазак да потражите место где би могло да се?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Добро, ми и јесмо тражили, али ми не можемо одредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ми и јесмо тражили, али не можемо одредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да сте се одлучили за овај хангар, јер је испуњавао безбедносне неке критеријуме у смислу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Друга просторија, друга просторија на том простору није постојала за заробљенике, за било кога другог. Није постојала, није било никаквих услова да може човек да се смести и да не кисне и ми смо то прошли и видели и уочили да на том простору има само тај хангар, где се могу сместити заробљеници, можда није ни он мислио да ће доћи у ситуацију да ћемо обезбеђивати жене и децу, ја мислим да сигурно није на то рачунао, али то се десило да смо и жене и децу, ја не могу да кажем, да ли је то било између или није, углавном та два задатка што смо ми добили за ово обезбеђење деце и жена у аутобусима и ове јединице од Караула Филипа, то смо урадили и спровели војнички беспрекорно, без икаквих проблема, одвели, вратили, предали, овде нисмо имали никакав задатак, није ишло преко моје јединице, можда да је ишло, можда би боље било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли нам описати ситуацију у хангару када сте Ви ушли у хангар?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Када сам ушао у хангар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја када сам ушао у хангар, видео сам војника једног за зеленим столом да пише неки списак, папир један, али ја претпостављам да је правио списак, нисам прилазио њему и не знам ко је тај војник био. Код тог канапа, на растојању можда пет или шест метара, био је мајор Вукашиновић, не знам како се зове име, са једном групом људи. Ја нисам ни загледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то официри, војници или ко, заробљеници?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Мајор Вукашиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и људи у униформи?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Био је са једном групом људи у униформи, ја не могу да тврдим ко је био са њим, ја сам њега једино знао најбоље и ја сам њему пришао и на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знам, да ли су то заробљеници, ти који су са њим?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то са њим заробљеници? Са Вукашиновићем? Ви кажете, нисте знали те људе, у реду нисте их знали, да ли сте знали, јесу ли то војници ЈНА са њим, да ли су то војници ЈНА, да ли су то заробљеници, у том смислу, ко су?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја мислим ако су стајали око Вукашиновића, да су били старешине или војници ЈНА, не знам, нисам сигуран, углавном, око њега је била једна група људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље, кога још видите?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога још видите у хангару?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Онда, видео сам Станка Вујановића, видео сам Мирољуба и видео сам још тамо од тих људи, из територијалне одбране касније које сам упознао, нисам знао до тада ни једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било, колико је њих било?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, једно двадесет-тридесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили, да ли су били наоружани?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Сви су имали, углавном, наоружање, колико сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они радили?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Углавном пушке су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они радили у хангару?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, када сам ја ушао, не знам како да их назовем, заробљеници су били ван, с друге стране канапа и они су овамо седели, не седели, разговарали, причали између себе. Неке су договоре правили, видим по покретима неким да су нешто радили, ја не знам, нисам ни са једним од њих разговарао, нисам знао ни једнога, а после сам запазио неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тада има војних полицајаца у хангару?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко је поставио канап?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ко је поставио канап?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, ја мислим да је поставио канап Везмаровић пре када је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, је ли он ту са својим војним полицајцима или није?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Везмаровић је са полицајцима својим дошао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дошао је, дошао је после Вас, рекосте.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја мислим када су то поставили, да не знам тачно, да ли је он то надгледао, околу су гледали и око хангара обилазили, мислим да види да ли још нешто има, никаквих проблема није било, није било неких споредних врата, излаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви и у једном тренутку, било ту, било на свом командном месту имали информацију, дојаву, обавештење, не знам како да то назовем, типа да су нападнути Ваши војници? Да су нападнути, да се туку?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, нисам имао ја то обавештење, иако сам ја после чуо приче, каже неко: убише војнике доле, али ја нисам тада то чуо, ја сам после чуо неке приче, али ја лично то нисам чуо, а да је несигурност код тих војника присутна од стране не знам припадника територијалне одбране или неких других, то

је било посебно код улаза у хангар и оно када су дошли у почетку. Мали је набусито хтео онако, хајде да се покаже мало, како то треба да ради и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је хтео да се покаже?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Мали Везмаровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везмаровић?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко и Мирољуб су тамо, кажете, у хангару?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Станко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко и Мирољуб су, рекосте, у хангару?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Станка сам видео, то је милион посто, то знам и Мирољуба и сада тек, ја сам њих тек после упознао, нисам знао ту ноћ, нисам их знао тих дана, него накнадних дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде они? Шта они раде?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам видео по покретима, проценио како се они крећу, како реагују, гестикулишу, да су неки команданти, да су неке старешине које се нешто питају и тако, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш закључак? Да ли сте чули икакво конкретно наређење?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам ја чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било од једног, било од другог?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам ја чуо то. Ја нисам чуо да нешто конкретно, сам сам видео покрете, да су њих два нека лица која се нешто питају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је из те групе заробљених људи, они су, кажете, с друге стране канапа?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, како су они изгледали? Описали сте нам их да су и у болничким, и у цивилу, и у униформама и тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Били су различито обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте и да сте присуствовали томе да их у шпалиру малтретирају и туку и ударају, јесу ли се виделе повреде на њима?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Били су различито обучени, неки су били у чисто војничкој униформи, неко је био у комбинованом, панталоне, неко је имао блузу, доле чизме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, него, јесу имали повреда? Јесу ли имали видљивих повреда, Вама видљивих повреда?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам ја видео неке повреде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сами сте рекли да су их тукли када су пролазили кроз шпалир?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, да. Ово сам видео да су гурани, ударани, када су улазили у хангар и овамо, али неку повреду отворену, не знам на лицу, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели какву издвојену групу тих људи негде ту поред хангара, у хангару, с једне стране, с друге стране, поред врата, било какву?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нисам видео негде поред хангара, знам само да је једна жена изашла из хангара, не знам како су је пустили, мислим да је била образована жена, и муж јој и да се она жалила да је он болесник, ја не знам како се зове, где је он сад, шта је сад, ја сам рекао да се они пребаце у нашу амбуланту која је била у Сотину ја сам их после чак тамо и видео, а сад, где су они, шта су, како се



зову, не знам, а били су хрватске националности, то кажем. Она се жалила да су јој узели ланчић, скинули, и овамо каже мени, ја сам слегао раменима, шта ја знам, уствари, није ми ни стало до ланчића толико, стало ми је да се заштити жена, у тој ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас добро схватио, шта сте Ви урадили?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја сам ту жену и тог човека пребацио у нашу амбуланту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не ја лично, неко их је одвезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте то урадили, Ви браните ове људе, који Вас и одгуркују и?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ван хангара, нико више није био, сви су били у хангару, када је ово све ушло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све је ушло.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Све када је ушло, ван хангара нико није био, можда на вратима да је неко био, поред врата, али нигде вани окол, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада размишља, како сте Ви то извели, покушавали сте да те људе заштитите?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Она је напољу била, напољу, жена напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Она је видела да ја стојим напољу, не знам како је дошла до мене и жалила се да јој је неко скинуо ланчић и остало овде, да јој је муж болестан, ја сам рекао да се пребаце у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте рекли?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Некоме од наших, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам, не знам. Некоме сам рекао да јој пруже помоћ у нашој амбуланти у Сотину, да ли је отишла, није отишла, није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још људи који су Вам се обраћали, можда у том смислу? Да ли је било људи који су у тој групи заробљених, а били су војници ЈНА?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ми смо овде чули једног?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једног од тих заробљених, па каже, било их је четворица?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су дошла два потпуковника и да су му они објаснили да су они, уствари, војници ЈНА које су хрватске оружане снаге заробиле, па су они, уствари.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Бегунци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бегунци, него заробљеници хрватских оружаных формација и они су се као такви представили, па су одведени у Негославце на даље испитивање? Па Вас питам, да ли Вам је што познато у том смислу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, то мени није познато. Ја први пут то чујем сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете потпуковника Панића?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Панића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Миодрага?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да? Потпуковника?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Познам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тада био тамо?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја када сам ушао, нисам га видео, а може бити, ја не знам. Не желим да кажем нешто, ја знам да сам само видео Вукашиновића, стопосто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукашиновића сте сигурно видели, а не знате када?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Њега сам сигурно видео и око њега је стајала једна група људи, претпостављам да су били његови сарадници и не знам ко, али не знам ко је био, а Панића тада тог тренутка нисам видео, као што нисам видео ни Шљиванчанина тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да сте сутрадан од Негославчана чули шта је било током ноћи?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је капетан Марчек долазио то јутро код Вас на командно место?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па не знам, ми смо имали реферисање по подне у пет, моја команда бригаде, када су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико се сећате?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Када су долазили команданти батаљона, због тога да бих ја прикупио податке са стањем у јединицама и онда би ишли на реферисање код Мркшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да је био изјутра код Вас на командном месту, Марчек, дакле? Да тврди да је био на командном месту и да Вас је он информисао о томе да су, највероватније, ти заробљеници синоћ, током ноћи, дакле, побијени, ликвидирани, јер је он имао та сазнања и одмах је отишао, каже и пренео Вама?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па не могу то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви били тиме изненађени и тако даље?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, не могу да тврдим за то да ли јесте или није, ја сам углавном чуо у Негославцима, пошто сам ја био у Негославцима у селу, он је био сад мало даље, можда је дошао касније од мене, па сам ја већ чуо, можда тако буде, али после се то чуло и у бригади, ја сам после своје старешине сакупио и информисао их шта је било да знају, да свако нешто не измишља произвољно, ово, оно, неко се хвали да је урадио и оно што није било и што је урадио и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте саслушавани, господине Војновићу и пред истражним судијом Војног суда, претпостављам да се тога сећате, то је било, ево ја сада гледам, 28.12.1998. године? Пред истражним судијом Војног суда? 28.12.?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Сам био у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војном суду и саслушаван пред истражним судијом Војног суда?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јесам. Јесам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тога сећате?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па мислим нема, мислим нема разлике никакве, у сваком мом саслушавању од првог па до овог задњега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па има, ја Вас баш зато и питам?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нема никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћу Вам само укратко рећи.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Нема никакве разлике, ја ништа друго нисам износио, него што сада овде, можда сада мало овде опширније неке ствари, пошто сте ме више питали Ви, него они, али, углавном, нисам ништа другачије говорио него сада. Не што нисам другачије говорио, него другачије није било, шта можда се нешто испусти, ја сам многе ствари чуо после, разумете, за неке ствари, те ово је било, те ово је било, али то је време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу Вам само суштински предочити шта је суштина тог Вашег казивања пред истражним судијом Војног суда? Ви сте тада суштински рекли ово: дошли сте када сте дошли, са возачем и двојцом пратилаца, двојцом војника који су Вам били у обезбеђењу, да сте видели то што сте видели тамо пред хангаром, да сте покушали те људе да заштитите, да никога, никога од војника ЈНА, никога, није било, ни војника, ни официра, никога, практично само вас четворица? Само вас четворица и нико више? Ви сте покушали да их заштитите, рекли сте им да не могу тако да се понашају према тим људима, видели сте и у хангару и у хангару сте рекли тим људима: не можете тако да се понашате, нисте знали уопште ко су ти људи, откуда ту, ко су ови који их држе, јер нису војска и да сте напустили, вратили се, па и Мркшићу рекли у том смислу, видео сам то и то? Али, дакле, ништа, само оно, ето у пролазу, па рекли и сматрали да је довољно то што сте им рекли да се према тим људима не може тако поступати, него да треба да се поступа?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Знате шта, ја сам се ту мало више ангажовао, ја сам своју сопствену безбедност, то сада није згодно ни објашњавати, био сам ја гуран од њих, тако да ови војници моји који су били ту, припомогли мало да се дође до реда, јер они и нису видели мене, ја нисам познавао њих, нити они мене, ја нисам знао да се они туку, тако да су и они према мени били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не мислим да сте ми на овај начин објаснили, зашто ове разлике у Вашим казивањима? Јер сте данас, а и у истражном поступку у овом предмету говорили и о Вукашиновићу, и о Марчеку са његовим људима и о Везмаровићу и о Вукосављевићу и војним полицајцима, кажем, а тада пред Војним судом сте рекли, само сте Ви случајно тамо наишли и видели све то што сте видели, наредили, односно рекли, немојте тако, не може тако и отишли?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја кажем, ја сам оно од првог момента када сам био, ја сам говорио, не говорио, него стварно говорио како је било, сад. Неко други је можда нешто и више видео, можда нешто чуо, можда нешто више, али ја оно што сам видео, што сам доживео, ја сам рекао то и првог трена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваша бригада имала, водила неки ратни дневник? Ваша бригада?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Мало, једна батерија од Марчека баш, од Марчека, једна батерија је била у саставу једног одреда, њој је био командант Ступар Милорад, тада мајор, командант одреда ПВО, а ове све моје јединице, мислим, нису имале да се тада употребљавају, јер је била резерва, требало је мало да се и прилагоде, у времену и простору и тако да, био је дивизион ми је био распоређен у самим Негославцима, овако више из безбедносних разлога, после тога се преместио у Јанковце, инжињеријске су биле тако распоређене околу и после да кажем тога 18. и када смо ми преузели команду у граду, односно те јединице за рашчишћавање, за чишћење, стварање услова за живот и рад неких људи који су били ту, и једних и других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нисте ми одговорили на питање, да ли је Ваша бригада, је ли имала свој ратни дневник или не?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ратни дневник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратни дневник?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, ратни дневник је вођен у почетку, сигурно, ја не знам где је он завршио, знам да је предат вероватно, како се каже, у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то обавеза да се води ратни дневник?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то обавеза?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У Вуковару, да, да, да. У команду, да је враћен из Вуковара и да је после то предато у Горњи Милановац, у архиву неку, где је то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у команду корпуса?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, прво је ишло у команду корпуса, крагујевачког, а после у архиву, јер је све ишло у Горњи Милановац. Тамо се архивирала та, свака пошта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Можда одвојено, посебно нешто, али тамо је отишла, предата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте командант те бригаде, дошли сте на ту локацију, кажете почетком новембра?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, почетком новембра, ја мислим од 02. новембра да сама ја тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпочињени сте оперативној групи ЈУГ?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Она је већ била постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је, непосредно претпостављени старешина Мркшић, искључиво?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да, она је већ била постојала и јединица је била у саставу ње, ми смо се после само укључили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било каквих јединица територијалне одбране на том подручју? При Вашој бригади, при другима, ако имате каквих сазнања у том смислу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У то време, ја нисам имао ни једну територијалну јединицу овде, а када је отишла гардијска бригада, и када су се завршила борбена дејства, мени је онда дошао једно време у састав један одред територијалне одбране, не знам да ли Старе Пазове или Инђије, један одред који је дошао, а када је моја јединица повучена, онда смо формирали команду једне бригаде, одреда, да кажем, одреда територијалне одбране, не знам из Смедеревске Паланке из Инђије и тако да замене моје јединице, па друге јединице дошле, формирале, а у непосредно борбеним дејствима, ја нисам имао ни један одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви? А да ли у оквиру оперативне групе ЈУГ, ако имате сазнања, наравно, да ли у оквиру оперативне групе ЈУГ је било јединица територијалне одбране?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: По мом сазнању, тада није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или евентуално самосталних или несамосталних?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Али да је била једна група територијалне одбране, не знам ко је са њом командовао, и да је на неки начин са њом командовала оперативна група ЈУГ, како ја не знам, ја нисам никада видео тог старешину, на командном месту, на реферисању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што име Јакшић Душан?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јакшић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Јакшић Душан је био командант територијалне одбране општинског штаба или територијалне одбране Вуковара пре рата и у току рата, после је смењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам тачно када. Да, њега сам упознао и није дечко лош овако, завршио је школу резервних официра и мени је изгледало да је коректан, после сам чуо разлог да је смењен и да није командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да је смењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули да је смењен?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У Вуковару, када је то прошло, да. Када је то све прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам значи име што, име Јовица Кресовић?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовица Кресовић?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Па, мени је презиме познато и када бих њега видео, можда би се сетио тог човека и вероватно да сам са њим контактирао после, ја не знам сад да ли је он после био у вуковарским јединицама у корпусу вуковарском, ако је то тај обавештајац или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у Негославцима било какве болнице?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Болнице, да ли је била болница у Негославцима каква? Каква војна болница за збрињавање рањеника, повређених?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: У Негославцима, била у Негославцима, а после у Сотину, моја, у Негославцима није била моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него чија?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Оперативне групе ЈУГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оперативне групе ЈУГ, али Ваша?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Моје је била у Сотину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сотину?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Да. И ту је пружена помоћ свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас питам, у претходном поступку овде код истражног судије у Новом Саду рекли сте да сте чули да је била нека седница Владе САО Крајина? Каква су Ваша сазнања у вези тога, је ли потичу касније, да ли знате ко је био присутан и у вези чега се она одржала?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја не знам тачно када се одржала, знам да је из Вуковара, био је некада директор Овчаре, ако је то тачно, а ако није, ја се извињавам, али био је неки директор Бибић Славко или Бибић Рајко, како су га звали, он и још једно два човека су дошли у команду бригаде у Вуковару да нас информишу да је формирана Влада нека, ја не знам, а ја лично сам био присутан у Вуковару, када је формирана нека општинска Влада, да кажем, овде и када је руководио Рајко Бибић, тада су изабрали дванаест или четрнаест људи који ће руководити градом, поделили су између себе неке функције, ко ће шта да буде, шта ће да раде и то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само нешто сам хтела да кажем, не мислим на тај део, Ви сте рекли да сте то чули касније нешто од тада пуковника Миодрага Панића? У вези те седнице, мислим, моје питање се односи на ту седницу?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Ја нисам за ту седницу знао, ја сам чуо од Миодрага Панића то после пар година и ми смо се случајно овако нашли баш ту пред Војним судом, нисам ја ни знао да ће он ту бити и нити је он знао да ћу ја бити, само смо после разговарали и он ми исто прича то да је он био на месту када је формирана Влада и да су они рекли да се више не слажу да ЈНА држи њихове заробљенике, да су они формирали Владу, да имају своју милицију, свој суд и да ће они убудуће да преузму активности и да ће бити све како треба, као држава.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас питам, да ли знате да ли, пошто не знате тачно када је била, да ли се та седница десила пре ових догађаја на Овчари?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Немате сазнања о томе?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Немам никаква сазнања о томе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ни ко је, евентуално, био присутан?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не, нисам ја био тамо.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је био неко од представника војске, сем овог, рекли сте, Панића, тада потпуковника Панића, да ли знате да ли је још неко био присутан?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Не знам, ја нисам знао уопште да је она била, мислим тај дан, наредни дан, док нисам после чуо, ја сам чуо после од Панића тек, шта су они донели одлуку, а после сам читао у новинама да је формирана.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И не знате ко је био присутан, мислим није Вам рекао он том приликом када сте сазнали да је било, да ли Вам је евентуално рекао ко је био ту још?

СВЕДОК МИЛОРАД ВОЈНОВИЋ: Само знам да ми је Панић то рекао да је он био тамо и да је он о томе исто известио Мркшића, то ми је исто рекао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра у пола десет, да наставимо јер сада је већ заиста касно, а потрајаће Ваше саслушање.

**Председник већа у 15,05 ИЗДАЈЕ**

**НАРЕДБУ**

**Главни претрес се данас прекида, наставиће се саслушањем сведока Војновића 25.11.2004. године у 9,30 сати.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтели сте нешто, колега? Можете, наравно са оптуженим, браниоци имају право да разговарају са својим клијентима. Хвала лепо. Наставићемо сутра у 9,30.

**ЗАПИСНИЧАР**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА**

